

I. DISPOSICIONS GENERALS

1. PRESIDÈNCIA I CONSELLERIES DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidència de la Generalitat

LLEI 9/2002, de 12 de desembre, de Protecció Civil i Gestió d'Emergències de la Generalitat Valenciana.
[2002/13833]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

I

La geografia i el clima de la Comunitat Valenciana han originat, al llarg de la nostra història més recent, determinades situacions que difícilment els nostres ciutadans podran oblidar. La magnitud de les inundacions dels anys 1982 i 1987, i més recentment la de 2000, va requerir la mobilització de tots els mitjans personals i materials de salvament existents a la Comunitat Valenciana i, fins i tot, va caldre comptar amb l'ajuda d'efectius d'altres administracions autonòmiques i de l'administració central.

Esta mateixa geografia i els canvis climàtics, cada vegada més aguditzats amb situacions de sequera i vents forts, propicien tots els anys la declaració d'incendis a les nostres muntanyes, amb els greus perjudicis que això comporta per a la nostra important riquesa forestal i el medi ambient.

Encara que les dades i les xifres de l'última dècada demostren l'eficàcia cada vegada més gran dels operatius de protecció civil, la seguretat dels nostres ciutadans i de la nostra riquesa necessita d'un model d'actuació més ambiciós que done resposta a totes les situacions de risc i emergència que puguin originar-se en la Comunitat Valenciana, de naturalesa tan variada com les esmentades anteriorment. Cal, en definitiva, un model que assumisca i desplegue, de forma eficaç, el concepte de "protecció civil", definit per la jurisprudència del Tribunal Constitucional com el conjunt d'accions dirigides a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns per tota classe de mitjans d'agressió i pels elements naturals o extraordinaris en temps de pau, quan l'amplitud i gravetat dels seus efectes tinguen el caràcter de calamitat pública.

Concebre així la protecció civil exigix, necessàriament, arbitrar els mecanismes que permeten l'actuació coordinada i efectiva de tots els col·lectius que, amb unes o altres funcions concretes atribuïdes, tenen encomanada la labor de vetllar i protegir la seguretat dels ciutadans i dels béns; col·lectius entre els quals s'inclouen des dels servicis de prevenció i extinció d'incendis, fins als voluntaris de protecció civil.

Per a això cal que les relacions entre totes les administracions públiques competents estiguen regides pels principis de cooperació, coordinació, solidaritat territorial, assistència recíproca i auxili mutu; únic marc possible per a la consecució d'un sistema de protecció civil eficaç, capaç de donar resposta a totes les situacions de risc que puguin produir-se en qualsevol part del nostre territori.

Si bé l'any 1995 les Corts Valencianes van aprovar la Llei 2/1995, de 6 de febrer, d'Organització del Servei d'Emergències de la Generalitat Valenciana, el temps ha evidenciat el seu caràcter parcial i, en conseqüència, insuficient per organitzar de forma eficaç tots els servicis d'emergència. L'aplicació de la llei tenia com a suport dos elements fonamentals: la creació del Servei d'Emergències, amb categoria orgànica de direcció general, com a òrgan gestor de les competències de la Generalitat en matèria d'emergències i protecció civil, i la creació del Servei de Bombers de la Generali-

I. DISPOSICIONES GENERALES

1. PRESIDENCIA Y CONSELLERIAS DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Presidència de la Generalitat

LEY 9/2002, de 12 de diciembre, de Protección Civil y Gestión de Emergencias de la Generalitat Valenciana.
[2002/13833]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos que las Cortes Valencianas han aprobado, y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente ley:

PREÁMBULO

I

La geografía y el clima de la Comunidad Valenciana han originado, a lo largo de nuestra más reciente historia, determinadas situaciones que difícilmente nuestros ciudadanos podrán olvidar. La magnitud de las inundaciones, de los años 1982 y 1987, y más recientemente la de 2000 precisaron la movilización de todos los medios personales y materiales de salvamento existentes en la Comunidad Valenciana, e incluso fue necesario contar con la ayuda de los efectivos de otras administraciones autonómicas y de la administración central.

Esta misma geografía y los cambios climáticos, cada vez más agudizados con situaciones de sequía y fuertes vientos, propicia todos los años la declaración de incendios en nuestros montes con los graves perjuicios que ello conlleva para nuestra importante riqueza forestal y el medio ambiente.

Aunque los datos y cifras de la última década demuestran la cada vez mayor eficacia de los operativos de protección civil, la seguridad de nuestros ciudadanos y de nuestra riqueza precisa un modelo de actuación más ambicioso que de respuesta a todas las situaciones de riesgo y emergencia que puedan originarse en la Comunidad Valenciana, de tan variada naturaleza como las anteriormente citadas. Se precisa, en definitiva, de un modelo que asuma y desarrolle, de forma eficaz, el concepto de "protección civil", definido por la jurisprudencia del Tribunal Constitucional como el conjunto de acciones dirigidas a evitar, reducir o corregir los daños causados a personas y bienes por toda clase de medios de agresión y por los elementos naturales o extraordinarios en tiempo de paz, cuando la amplitud y gravedad de sus efectos le confiere el carácter de calamidad pública.

Concebir así la protección civil exige, necesariamente, arbitrar los mecanismos que permitan la actuación coordinada y efectiva de todos los colectivos que, con unas u otras funciones concreas atribuïdas, tienen encomendada la labor de velar y proteger la seguridad de los ciudadanos y de los bienes, colectivos entre los que se incluyen desde los servicios de prevención y extinción de incendios hasta los voluntarios de protección civil.

Para ello se precisa que las relaciones entre todas las administraciones públicas competentes estén regidas por los principios de cooperació, coordinació, solidaritat territorial, assistència recíproca y mutuo auxilio, único marco posible para la consecució de un sistema de protecció civil eficaç, capaz de dar respuesta a todas las situaciones de riesgo que puedan producirse en cualquier parte de nuestro territorio.

Si bien en el año 1995 las Cortes Valencianas aprobaron la Ley 2/1995, de 6 de febrero, de Organización del Servicio de Emergencias de la Generalitat Valenciana, el tiempo ha evidenciado su carácter parcial y, en consecuencia, insuficiente, para organizar de forma eficaz todos los servicios de emergencia. La aplicación de la ley descansaba sobre dos elementos fundamentales: la creación del Servicio de Emergencias, con categoría orgánica de dirección general, como órgano gestor de las competencias de la Generalitat en materia de emergencias y protección civil, y la creación del Servi-

tat Valenciana, com a instrument operatiu al servici de la protecció civil.

Els problemes sorgits en el desplegament de la Llei 2/1995, respecte a la posada en marxa del model de gestió competencial que s'hi preveu, han aconsellat la creació d'un nou model que, reafirmant les competències de l'administració autonòmica en la matèria, desplegue mecanismes de gestió més àgils i eficaços, amb total respecte a les competències que corresponen en la matèria a les administracions locals establides legalment.

II

Fruit d'este projecte és la promulgació de la present llei, l'objecte de la qual és regular, amb caràcter general en tot el territori de la Comunitat Valenciana, la protecció civil, amb ple respecte a la competència de l'estat en la matèria, ja que s'exclouen expressament del seu àmbit d'aplicació les emergències declarades d'interés nacional, segons la legislació estatal. La present norma és igualment respectuosa amb la doctrina del Tribunal Constitucional, que en les sentències 123/1984 i 133/1990 ha assenyalat que, en matèria de protecció civil, hi ha competències concurrents entre l'estat i les comunitats autònomes en virtut dels distints títols competencials derivats tant de la Constitució com dels estatuts d'autonomia.

Els títols jurídics que justifiquen la competència de la Generalitat per a la promulgació d'esta llei deriven de l'Estatut d'Autonomia, que reconeix i atribueix competències respecte a matèries concretes, totes elles amb un clar vessant de protecció civil; així, la competència derivada de l'article 36, quant a vigilància i custòdia dels edificis i instal·lacions de la Generalitat, o les competències en matèria de muntanyes, aprofitaments i servicis forestals, higiene i ordenació farmacèutica, obres públiques, carreteres, assistència social i espectacles públics o indústria, legitimen sense més la seua competència en la protecció civil.

Finalment, la llei és igualment respectuosa amb les competències que en la matèria corresponen a les administracions locals, competències que, segons que estableix la legislació bàsica estatal, s'exerciran en els termes fixats per la normativa estatal i per l'autonòmica, que és justament el que fa la present llei.

III

El títol I de la llei està dedicat a l'establiment dels principis bàsics que garantisquen la disponibilitat permanent d'un sistema de protecció civil integrat i compatible, capaç de donar resposta tant a situacions de risc greu, catàstrofe o calamitat pública com a situacions que, encara que menys greus, requereixen igualment la coordinació dels servicis d'intervenció per a garantir la seguretat de les persones.

Aborda també les línies bàsiques d'actuació de totes les administracions públiques tant en matèria de prevenció com d'intervenció i rehabilitació, i inclou no sols les actuacions de caràcter individual, sinó, fonamentalment, les conjuntes que hagen de desplegar-se. La llei recull, com a principis bàsics que han de regir les relacions i l'actuació conjunta de les administracions públiques en matèria de protecció civil, la coordinació, la solidaritat territorial, la lleialtat institucional, l'assistència recíproca i l'auxili mutu. S'establixen, en definitiva, els pilars bàsics que permeten la participació conjunta de tots els servicis davant d'emergències i de tots els mitjans materials d'intervenció, amb independència del tipus d'emergència i, el que és més important, del lloc de la Comunitat Valenciana en què es produïska.

Dedica este títol també a establir els drets i obligacions dels ciutadans com a principals receptors dels servicis de protecció civil, si bé el text recull una realitat social cada vegada de ma or transcendència i importància: el voluntariat. Sense perjudici de la més detallada regulació que es realitza en els títols següents, es reconeix, ja des de l'inici, el dret dels ciutadans a participar activament en tasques de protecció civil.

cio de Bomberos de la Generalitat Valenciana, como instrumento operativo al servicio de la protección civil.

Los problemas surgidos en el desarrollo de la Ley 2/1995, respecto a la puesta en marcha del modelo de gestión competencial previsto en la misma, han aconsejado la creación de un nuevo modelo que, reafirmando las competencias de la administración autonómica en la materia, desarrolle mecanismos de gestión más ágiles y eficaces, con total respeto a las competencias que en la materia corresponden a las administraciones locales establecidas legalmente.

II

Fruto de este proyecto es la promulgación de la presente ley, cuyo objeto es regular, con carácter general en todo el territorio de la Comunidad Valenciana, la protección civil, con pleno respeto a la competencia del Estado en la materia, ya que se excluye expresamente de su ámbito de aplicación las emergencias declaradas de interés nacional, según la legislación estatal. La presente norma es igualmente respetuosa con la doctrina del Tribunal Constitucional, que en las sentencias 123/1984 y 133/1990 ha señalado que, en materia de protección civil, existen competencias concurrentes entre el Estado y las comunidades autónomas en virtud de los distintos títulos competenciales derivados tanto de la Constitución como de los estatutos de autonomía.

Los títulos jurídicos que justifican la competencia de la Generalitat para la promulgación de esta ley derivan del Estatuto de Autonomía que reconoce y atribuye competencias respecto a materias concretas, todas ellas con una clara vertiente de protección civil; así, la competencia derivada del artículo 36, en cuanto a vigilancia y custodia de los edificios e instalaciones de la Generalitat, o las competencias en materia de montes, aprovechamientos y servicios forestales, higiene y ordenación farmacéutica, obras públicas, carreteras, asistencia social y espectáculos públicos o industria, legitiman sin más su competencia en la protección civil.

Por último, la ley es igualmente respetuosa con las competencias que en la materia corresponde a las administraciones locales, competencias que, según establece la legislación básica estatal, se ejercerán en los términos fijados por la normativa estatal y por la autonómica, que es lo que precisamente se hace en la presente ley.

III

El título I de la ley está dedicado al establecimiento de los principios básicos que garanticen la disponibilidad permanente de un sistema de protección civil integrado y compatible, capaz de dar respuesta tanto a situaciones de grave riesgo, catástrofe o calamidad pública como a situaciones que, aunque menos graves, requieren igualmente la coordinación de los servicios de intervención para garantizar la seguridad de las personas.

Aborda también las líneas básicas de actuación de todas las administraciones públicas tanto en materia de prevención como de intervención y rehabilitación, recogiendo no sólo las actuaciones de carácter individual, sino, fundamentalmente, las conjuntas que deban desarrollarse. La ley recoge, como principios básicos que han de regir las relaciones y la actuación conjunta de las administraciones públicas en materia de protección civil, la coordinación, la solidaridad territorial, la lealtad institucional, la asistencia recíproca y el mutuo auxilio. Se establecen, en definitiva, los pilares básicos que permitan la participación conjunta de todos los servicios frente a emergencias y de todos los medios materiales de intervención, con independencia del tipo de emergencia y, lo que es más importante, del lugar de la Comunidad Valenciana en el que se produzca.

Este título se dedica también a establecer los derechos y obligaciones de los ciudadanos como principales receptores de los servicios de protección civil, si bien el texto recoge una realidad social cada vez de mayor trascendencia e importancia: el voluntariado. Sin perjuicio de la más detallada regulación que se realiza en los títulos siguientes, se reconoce, ya desde el inicio el derecho de los ciudadanos a participar activamente en tareas de protección civil.

La llei regula els diferents instruments de planificació de la protecció civil, de tal forma que, per la seua tipologia, contingut i estructura, així com pels mecanismes i procediments bàsics d'elaboració, aprovació i homologació, garanteixen la compatibilitat i integrabilitat dels plans que elaboren les distintes administracions valencianes, Generalitat i administracions locals, possibilitant la necessària coordinació entre els uns i els altres. S'introdueixen, en el text de la llei, la definició i la regulació dels protocols operatius, com a instrument bàsic d'actuació dels centres de coordinació d'emergències de la Generalitat i del Comandament Únic, a través dels quals es farà realitat la coordinació i l'eficàcia en situacions d'emergència.

IV

El títol II de la llei regula l'organització de la protecció civil a la Comunitat Valenciana, i estableix les competències i responsabilitats de l'administració autonòmica, de les diputacions provincials i dels municipis, de forma que es dispose dels instruments necessaris, amb ple respecte a les competències provincials i a l'autonomia local.

Menció especial mereix la concepció del Comandament Únic que es realitza en la llei. El Comandament Únic, la direcció del qual correspon al conseller competent en la matèria, es configura com l'exercici de les accions de coordinació i direcció dels servicis d'intervenció davant d'emergències, i li corresponen, entre altres, les funcions de declarar les distintes fases o situacions d'emergència i determinar els mitjans materials i personals que han de ser mobilitzats i les mesures a adoptar. Com a requisit ineludible per a la seua efectivitat, la llei preveu expressament l'obligació de totes les administracions públiques de posar a disposició del Comandament Únic tots els recursos que s'hagen de mobilitzar.

Així mateix, estableix la creació de la Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana, com a òrgan col·legiat de caràcter consultiu i deliberant en la matèria, l'objecte de la qual és ser el fòrum a través del qual les administracions públiques analitzen, debaten i acorden els programes d'actuació en la matèria. S'hi regulen les funcions, la composició i el funcionament de la Comissió de Protecció Civil, a la qual assigna l'informe previ de les normes tècniques i els plans de protecció civil la competència dels quals hi corresponga, i l'homologació dels plans la competència dels quals hi atribuïx la legislació vigent.

V

En el títol III la llei afronta, per primera vegada, la definició i la classificació posterior dels denominats servicis d'intervenció davant d'emergències, com el conjunt de col·lectius i organitzacions existents a la Comunitat Valenciana que tenen per objecte la protecció de les persones, dels béns i del medi ambient. La classificació es realitza al voltant de la distinció entre servicis essencials i complementaris. I es posa de manifest un dels objectius essencials de la llei: la regulació de tots i cadascun d'estos servicis com a peces claus del sistema de protecció civil. El Servicis de Bombers, les Brigades Rurals d'Emergència, el Servicis d'Atenció Sanitària Urgent, els cossos i forces de seguretat, els bombers voluntaris o d'empresa i els voluntaris de protecció civil, s'enquadren sota el concepte genèric de servicis d'intervenció.

Es regula el voluntariat de protecció civil, com a instrument fonamental de participació dels ciutadans, mitjançant la seua adhesió lliure i desinteressada als fins de protecció civil. Amb esta regulació s'intenta facilitar i fomentar la seua participació, així com garantir-ne la formació correcta i necessària.

El títol següent es dedica a la creació de l'Escola Valenciana de Protecció Civil, que, integrada en l'Institut Valencià de Seguretat Pública, té com a funció primordial formar específicament i adequadament tots els col·lectius que integren els servicis d'actuació davant d'emergències, amb el convenciment que només la formació adequada i homogènia pot garantir l'efectivitat de la seua actuació.

La ley regula los distintos instrumentos de planificación de la protección civil, de tal forma que, por su tipología, contenido y estructura, así como por los mecanismos y procedimientos básicos de elaboración, aprobación y homologación, garantizan la compatibilidad e integrabilidad de los planes que elaboran las distintas administraciones valencianas, Generalitat y administraciones locales, posibilitando la necesaria coordinación entre unos y otros. Se introducen, en el texto de la ley, la definición y regulación de los protocolos operativos, como instrumento básico de actuación de los centros de coordinación de emergencias de la Generalitat y del Mando Único, a través de los cuales se hará realidad la coordinación y eficacia en situaciones de emergencia.

IV

El título II de la ley regula la organización de la protección civil en la Comunidad Valenciana, estableciendo las competencias y responsabilidades de la administración autonómica, de las diputaciones provinciales y de los municipios, de forma que se disponga de los instrumentos necesarios, con pleno respeto a las competencias provinciales y a la autonomía local.

Mención especial merece la concepción del Mando Único que se realiza en la ley. El Mando Único, cuya dirección corresponde al conseller competente en la materia, se configura como el ejercicio de las acciones de coordinación y dirección de los servicios de intervención frente a emergencias, correspondiéndole, entre otras, las funciones de declarar las distintas fases o situaciones de emergencia y determinar los medios materiales y personales que deben ser movilizadas y las medidas a adoptar. Como requisito ineludible para su efectividad, la ley prevé expresamente, la obligación de todas las administraciones públicas de poner a disposición del Mando Único todos los recursos que precisen ser movilizadas.

Se establece asimismo la creación de la Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana, como órgano colegiado de carácter consultivo y deliberante en la materia, cuyo objeto es ser el foro a través del cual las administraciones públicas analicen, debatan y acuerden los programas de actuación en la materia. Se establecen para la Comisión de Protección Civil las funciones, la composición y su funcionamiento, asignando a la misma el informe previo de las normas técnicas y planes de protección civil cuya competencia le corresponda, y la homologación de los planes cuya competencia tiene atribuida por la legislación vigente.

V

En el título III la ley afronta, por primera vez, la definición y posterior clasificación de los denominados servicios de intervención frente a emergencias, como el conjunto de colectivos y organizaciones existentes en la Comunidad Valenciana que tienen por objeto la protección de las personas, de los bienes y del medio ambiente. La clasificación se realiza en torno a la distinción entre servicios esenciales y complementarios. Se pone de manifiesto uno de los objetivos esenciales de la ley: la regulación de todos y cada uno de estos servicios como piezas claves del sistema de protección civil. El Servicio de Bomberos, las Brigadas Rurales de Emergencia, el Servicio de Atención Sanitaria Urgente, los cuerpos y fuerzas de seguridad, los bomberos voluntarios o de empresa y los voluntarios de protección civil, se encuadran bajo el genérico concepto de servicios de intervención.

Se regula el voluntariado de protección civil, como fundamental instrumento de participación de los ciudadanos, mediante su adhesión libre y desinteresada a los fines de protección civil. Con esta regulación se intenta facilitar y fomentar su participación, así como garantizar su correcta y necesaria formación.

Se dedica el siguiente título a la creación de la Escuela Valenciana de Protección Civil que, integrada en el Instituto Valenciano de Seguridad Pública, tiene como función primordial formar específica y adecuadamente a todos los colectivos que integran los servicios de intervención frente a emergencias, con el convencimiento de que sólo la adecuada y homogénea formación puede garantizar la efectividad de su actuación.

VI

Els centres de coordinació d'emergències són objecte de regulació en el títol V de la llei, juntament amb el telèfon d'emergències 112. Els centres de coordinació d'emergències es conceben com els instruments de recepció i emissió d'informació i, en conseqüència, com a plataforma bàsica que permet activar els diversos plans i situacions d'emergència i coordinar els diversos servicis d'intervenció.

S'establirà l'existència d'una única base de dades d'ús compartit entre els centres d'emergència i els diversos servicis d'intervenció, i una única Xarxa Troncal de Comunicacions d'Emergències, a través de la qual es comuniquen els servicis d'intervenció. En esta mateixa xarxa s'integrarà el telèfon d'emergències 112, regulat pel Reial Decret 903/1997, de 16 de juny, al qual podran accedir tots els ciutadans que es troben en el territori de la Comunitat Valenciana, de forma gratuïta i amb servicis multilingües.

VII

Finalment, el títol VI estableix el règim sancionador per garantir el compliment de les obligacions que contempla. Les infraccions i les sancions es regulen en el marc fixat per la legislació estatal de protecció civil i respectant el principi de legalitat, en relació amb la potestat sancionadora de les administracions públiques. Les competències sancionadores de les diverses administracions competents es distribuïxen d'acord amb el criteri de vinculació al pla de l'activitat infractora. Es preveu igualment que, per l'especial gravetat de la infracció, pugui ser sancionada pels òrgans superiors de la Generalitat.

La llei conclou amb quatre disposicions addicionals, quatre transitòries, una derogatòria i dues finals.

TÍTOL I Disposicions generals

CAPÍTOL I De la Protecció Civil

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

1. La present llei té per objecte regular les actuacions de protecció civil i gestió d'emergències en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, sense perjudici del que estableix la legislació estatal per a les emergències declarades d'interés nacional.

2. S'entén per actuació en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, als efectes d'esta llei, aquelles accions destinades a la protecció de les persones, els béns i el medi ambient, tant en situacions de risc greu, catàstrofe i calamitat pública, com en accidents greus i altres anàlogues.

Article 2. Acció pública en matèria de protecció civil i gestió d'emergències

L'actuació de les administracions públiques a la Comunitat Valenciana en matèria de protecció civil i gestió d'emergències tindrà com a objectius fonamentals els següents:

- Analitzar el territori de la Comunitat Valenciana i la seua vulnerabilitat, per a l'elaboració dels distints mapes de riscos.
- Prevenir les situacions de risc i disminuir-ne les conseqüències.
- Promoure l'autoprotecció mitjançant la informació i la sensibilització dels ciutadans, les empreses i les institucions.
- Planificar les respostes davant de sinistres produïts o previsibles, mitjançant plans de protecció civil.
- Intervindre per a anul·lar les causes i paliar, corregir i minimitzar els efectes de les situacions d'emergència.
- Rehabilitar i reconstruir les zones afectades pels sinistres.
- Preparar de forma adequada les persones que pertanyen als servicis d'intervenció.

VI

Los centros de coordinación de emergencias son objeto de regulación en el título V de la ley, junto con el teléfono de emergencias 112. Los centros de coordinación de emergencias se conciben como los instrumentos de recepción y emisión de información y, en consecuencia, como plataforma básica que permite activar los distintos planes y situaciones de emergencia y coordinar los distintos servicios de intervención.

Se establece la existencia de una única base de datos de uso compartido entre los centros de emergencia y los distintos servicios de intervención, y una única Red Troncal de Comunicaciones de Emergencias a través de la cual se comuniquen los servicios de intervención. En esta misma red se integrará el teléfono de emergencias 112, regulado por el Real Decreto 903/1997, de 16 de junio, al que podrán acceder todos los ciudadanos que se hallen en el territorio de la Comunidad Valenciana, de forma gratuita y con servicio multilingüe.

VII

Por último, el título VI establece el régimen sancionador para garantizar el cumplimiento de las obligaciones que contempla. Las infracciones y sanciones se regulan en el marco fijado por la legislación estatal de protección civil y respetando el principio de legalidad, en relación con la potestad sancionadora de las administraciones públicas. Las competencias sancionadoras de las distintas administraciones competentes se distribuyen de acuerdo con el criterio de vinculación al plan de la actividad infractora. Se prevé igualmente que, por la especial gravedad de la infracción, ésta pueda ser sancionada por los órganos superiores de la Generalitat.

La ley concluye con cuatro disposiciones adicionales, cuatro transitorias, una derogatoria y dos finales.

TÍTULO I Disposiciones Generales

CAPÍTULO I De la Protección Civil

Artículo 1. Objeto y ámbito de aplicación

1. La presente ley tiene por objeto regular las actuaciones de protección civil y gestión de emergencias en el ámbito de la Comunidad Valenciana, sin perjuicio de lo establecido en la legislación estatal para las emergencias declaradas de interés nacional.

2. Se entiende por actuación en materia de protección civil y gestión de emergencias, a los efectos de esta ley, aquellas acciones destinadas a la protección de las personas, los bienes y el medio ambiente, tanto en situaciones de grave riesgo, catástrofe y calamidad pública, como en accidentes graves y otras análogas.

Artículo 2. Acción pública en materia de protección civil y gestión de emergencias

La actuación de las administraciones públicas en la Comunidad Valenciana en materia de protección civil y gestión de emergencias tendrá como objetivos fundamentales los siguientes:

- Analizar el territorio de la Comunidad Valenciana y su vulnerabilidad, para la elaboración de los distintos mapas de riesgos.
- Prevenir las situaciones de riesgo y disminuir sus consecuencias.
- Promover la autoprotección mediante la información y sensibilización de los ciudadanos, empresas e instituciones.
- Planificar las respuestas frente a siniestros producidos o previsibles, mediante planes de protección civil.
- Intervenir para anular las causas y paliar, corregir y minimizar los efectos de las situaciones de emergencia.
- Rehabilitar y reconstruir las zonas afectadas por los siniestros.
- Preparar de forma adecuada a las personas que pertenecen a los servicios de intervención.

h) Coordinar els diferents serveis d'intervenció en emergències.

Article 3. Principis d'actuació entre les administracions públiques

1. El conjunt de les administracions públiques a la Comunitat Valenciana, en l'àmbit de les seues competències, garantirà la disposició permanent d'un sistema de protecció civil i gestió d'emergències integrat i compatible.

2. Amb esta finalitat, les seues relacions es regiran pels principis de cooperació, coordinació, col·laboració, solidaritat territorial, lleialtat institucional, assistència recíproca i auxili mutu, i s'adequaran les seues actuacions conforme a la complementarietat i subsidiarietat de mitjans i recursos i integrabilitat, capacitat i suficiència en l'aplicació dels plans de protecció civil.

3. En desplegament d'estos principis, les administracions públiques de la Comunitat Valenciana i les entitats públiques o privades, amb serveis operatius que pogueren ser requerits per a controlar, atenuar o suprimir els efectes d'una emergència, hauran d'adequar els seus procediments de mobilització i intervenció al sistema integrat de gestió d'emergències que la Generalitat desenvolupe amb tal objecte.

Article 4. Drets dels ciutadans, entitats i institucions.

1. Els ciutadans, les entitats, les institucions i les organitzacions tenen dret que els serveis d'intervenció davant d'emergències, en les seues actuacions, complisquen els principis de ple respecte als drets fonamentals dels ciutadans i a les llibertats públiques. En particular tenen dret a:

a) Ser informats sobre els riscos col·lectius greus que puguen afectar-los i sobre les actuacions previstes per afrontar-los.

b) Rebre informació i instruccions sobre les mesures de seguretat a adoptar i la conducta a seguir.

c) Col·laborar en les tasques de protecció civil.

2. La col·laboració regular amb les autoritats de protecció civil es realitzarà a través de les organitzacions de participació ciutadana i voluntariat previstes en esta llei.

Article 5. Deures dels ciutadans, entitats i institucions.

1. Els ciutadans estan obligats a col·laborar personalment i materialment en les tasques de protecció civil, així com seguir les instruccions de l'autoritat competent en la situació d'emergència. Este deure es concreta a:

a) Complir les mesures de prevenció i protecció per a les persones i béns establides en les lleis.

b) Realitzar els simulacres oportuns i intervinde operativament en les situacions d'emergència quan se'ls requerisca.

c) En els supòsits de greu risc, catàstrofe o calamitat pública, a complir les prestacions de caràcter personal que l'autoritat competent en matèria de protecció civil determine, les quals no donaran dret a indemnització.

2. Les entitats públiques o privades, l'activitat de les quals estiga relacionada amb la prevenció, l'atenció, el socors i seguretat de persones i dels seus béns, estan especialment obligades a col·laborar en situacions d'emergència amb els serveis d'intervenció.

3. Si les característiques d'una emergència ho exigiren, les autoritats competents en matèria de protecció civil podrien requisar, intervinde i ocupar temporalment i transitòriament els béns que siguen necessaris per afrontar l'emergència. Les persones o entitats afectades per estes actuacions tindran dret a ser indemnitzades d'acord amb el que estableix la legislació vigent.

4. Les administracions públiques exigiran als responsables per dol o falta de la diligència deguda o infracció de les lleis, els costos de les intervencions públiques de conformitat amb el que disposa la legislació civil, a banda d'altres responsabilitats legals que pogueren correspondre.

Article 6. Previsió

Per part de les administracions competents per raó del territori es procedirà a l'elaboració de mapes de riscos, com expressió espacial dels distints riscos en cada àmbit geogràfic objecte de planifica-

h) Coordinar los diferentes servicios de intervención en emergencias.

Artículo 3. Principios de actuación entre las administraciones públicas

1. El conjunto de las administraciones públicas en la Comunidad Valenciana, en el ámbito de sus competencias, garantizará la disposición permanente de un sistema de protección civil y gestión de emergencias integrado y compatible.

2. A tal fin, sus relaciones se regirán por los principios de cooperación, coordinación, colaboración, solidaridad territorial, lealtad institucional, asistencia recíproca y mutuo auxilio, adecuando sus actuaciones conforme a la complementariedad y subsidiariedad de medios y recursos e integrabilidad, capacidad y suficiencia en la aplicación de los planes de protección civil.

3. En desarrollo de estos principios, las administraciones públicas en la Comunidad Valenciana y las entidades públicas o privadas, con servicios operativos que pudieran ser requeridos para controlar, atenuar o suprimir los efectos de una emergencia, deberán adecuar sus procedimientos de movilización e intervención al sistema integrado de gestión de emergencias que la Generalitat desarrolle a tal fin.

Artículo 4. Derechos de los ciudadanos, entidades e instituciones

1. Los ciudadanos, entidades, instituciones y organizaciones tienen derecho a que los servicios de intervención frente a emergencias, en sus actuaciones, cumplan los principios de pleno respeto a los derechos fundamentales de los ciudadanos y a las libertades públicas. En particular, tienen derecho a:

a) Ser informados sobre los riesgos colectivos graves que puedan afectarles y sobre las actuaciones previstas para hacerles frente.

b) Recibir información e instrucciones sobre las medidas de seguridad a adoptar y la conducta a seguir.

c) Colaborar en las tareas de protección civil.

2. La colaboración regular con las autoridades de protección civil se realizará a través de las organizaciones de participación ciudadana y voluntariado.

Artículo 5. Deberes de los ciudadanos, entidades e instituciones

1. Los ciudadanos están obligados a colaborar personal y materialmente en las tareas de protección civil, así como seguir las instrucciones de la autoridad competente en la situación de emergencia. Este deber se concreta en:

a) Cumplir las medidas de prevención y protección para las personas y bienes establecidas en las leyes.

b) Realizar los simulacros oportunos e intervenir operativamente en las situaciones de emergencia cuando se les requiera.

c) En los supuestos de grave riesgo, catástrofe o calamidad pública, cumplir las prestaciones de carácter personal que determine la autoridad competente en materia de protección civil, las cuales no darán derecho a indemnización.

2. Las entidades públicas o privadas cuya actividad esté relacionada con la prevención, atención, socorro y seguridad de personas y de sus bienes, están especialmente obligadas a colaborar en situaciones de emergencia con los servicios de intervención.

3. Si las características de una emergencia lo exigiera, las autoridades competentes en materia de protección civil podrán requisar, intervenir y ocupar temporal y transitoriamente los bienes que sean necesarios para hacer frente a la emergencia. Las personas o entidades afectadas por estas actuaciones tendrán derecho a ser indemnizadas de acuerdo con lo establecido en la legislación vigente.

4. Las administraciones públicas exigirán a los responsables por dolo o falta de la diligencia debida o infracción de las leyes, los costes de las intervenciones públicas de conformidad con lo dispuesto en la legislación civil, aparte de otras responsabilidades legales que pudieran corresponder.

Artículo 6. Previsión.

1. Por parte de las administraciones competentes por razón del territorio se procederá a la elaboración de mapas de riesgos, como expresión espacial de los distintos riesgos en cada ámbito geográfico.

ció, elaborats a partir de les dades facilitades pels corresponents subjectes públics o privats, reservant-se aquelles en tot cas els criteris de revisió de la informació que consideren oportuns.

És competència de la Conselleria competent en matèria de protecció civil, impulsar el desenvolupament i la difusió del Mapa de riscos de la Comunitat Valenciana, que podrà requerir l'aportació de les dades que resulten necessàries per a aquest fi, i també subscriure convenis i fórmules de col·laboració al respecte.

Article 7. Prevenció

Les distintes administracions, en el marc de les competències que tenen, promouran actuacions orientades a la reducció de riscos i a la prevenció de catàstrofes i calamitats públiques. Vetllaran pel compliment de les disposicions normatives en la matèria, exercitant, si escau, les potestats d'inspecció i sanció.

Reglamentàriament s'establirà el Catàleg d'activitats susceptibles de generar riscos.

Article 8. Autoprotecció

1. Les empreses, les entitats i els organismes que realitzen activitats que puguen generar situacions de risc col·lectiu greu, com també els centres i instal·lacions, públics i privats, que puguen resultar afectats de forma especialment greu per estes situacions, estan obligats a adoptar les mesures d'autoprotecció que reglamentàriament es determinen i a mantindre els mitjans personals i materials necessaris per afrontar situacions de risc i emergència. La Generalitat, a través de l'organisme competent, podrà, en qualsevol moment, inspeccionar l'estat de les mesures i dels mitjans d'autoprotecció existents.

2. Els plans d'autoprotecció són l'instrument organitzatiu bàsic dels mitjans humans i materials disponibles i dels procediments d'actuació, per a la prevenció dels riscos que puguen produir-se, així com per a garantir l'evacuació i intervenció immediata, bé siga com a conseqüència de la seua activitat, o per situacions de risc, catàstrofes i calamitats públiques que puguen afectar-los.

3. Els titulars dels establiments compresos en el Catàleg d'Activitats amb Risc hauran d'elaborar un pla d'autoprotecció i concertar els contractes d'assegurances necessàries per a cobrir, en quantia suficient, els riscos, almenys d'incendis i responsabilitat civil en general.

4. Formació escolar. En els diferents cicles formatius dels centres escolars serà obligatori programar activitats d'informació, prevenció i divulgació en matèria de protecció civil i ha de realitzar-se, al menys una vegada a l'any, un simulacre d'evacuació, d'acord amb les previsions del Pla d'autoprotecció corresponent.

Article 9. Mitjans de comunicació social.

En casos de risc col·lectiu greu o emergència, els mitjans de comunicació social, de titularitat pública o privada, estan obligats a transmetre, de forma immediata, veraz, fefaent i gratuïta, tota la informació, els avisos i les instruccions que els siguen facilitats per l'autoritat competent.

CAPÍTOL II

Dels Plans de Protecció Civil

Article 10. Els plans de protecció civil i gestió d'emergències

1. Els plans de protecció civil i gestió d'emergències són l'instrument organitzatiu general de resposta a situacions de greu risc col·lectiu, catàstrofe o calamitat pública, i estableixen els mecanismes per a la mobilització dels recursos humans i materials necessaris per a la protecció de les persones, els béns i el medi ambient.

2. Els plans ajustaran la seua estructura i continguts al que disposa la Norma Bàsica de Protecció Civil, les directrius per a l'elaboració dels plans especials, la present llei i les normes que la despleguen.

co objeto de planificación, elaborados a partir de los datos facilitados por los correspondientes sujetos públicos o privados, reservándose aquéllas, en todo caso, los criterios de revisión de la información que consideren oportunos.

2. Es competencia de la conselleria competente en materia de protección civil, impulsar el desarrollo y difusión del Mapa de riesgos de la Comunidad Valenciana, pudiendo requerir la aportación de cuantos datos resulten a tal fin necesarios, así como suscribir convenios y fórmulas de colaboración al respecto.

Artículo 7. Prevención

1. Las distintas administraciones, en el marco de sus competencias, promoverán actuaciones orientadas a la reducción de riesgos y la prevención de catástrofes y calamidades públicas. Velarán por el cumplimiento de las disposiciones normativas en la materia, ejercitando, en su caso, las potestades de inspección y sanción.

2. Reglamentariamente se establecerá el catálogo de actividades susceptibles de generar riesgos.

Artículo 8. Autoprotección

1. Las empresas, entidades y organismos que realizan actividades que puedan generar situaciones de grave riesgo colectivo, así como los centros e instalaciones, públicos y privados, que puedan resultar afectados de forma especialmente grave por dichas situaciones, están obligados a adoptar las medidas de autoprotección que reglamentariamente se determinen y mantener los medios personales y materiales necesarios para hacer frente a situaciones de riesgo y emergencia. La Generalitat, a través del organismo competente, podrá, en cualquier momento, inspeccionar el estado de las medidas y de los medios de autoprotección existentes.

2. Los planes de autoprotección son el instrumento organizativo básico de los medios humanos y materiales disponibles y de los procedimientos de actuación, para la prevención de los riesgos que puedan producirse, así como para garantizar la evacuación e intervención inmediata, bien sea como consecuencia de su propia actividad, o por situaciones de riesgo, catástrofes y calamidades públicas que puedan afectarles.

3. Los titulares de los establecimientos comprendidos en el Catálogo de Actividades con Riesgo deberán elaborar un plan de autoprotección y concertar los contratos de seguros necesarios para cubrir, en cuantía suficiente, los riesgos, al menos de incendios y responsabilidad civil en general.

4. Formación escolar. En los diferentes ciclos formativos de los centros escolares, será obligatorio programar actividades de información, prevención y divulgación en materia de protección civil y debe realizarse, al menos una vez al año, un simulacro de evacuación, conforme a las previsions del plan de autoprotección correspondiente.

Artículo 9. Medios de comunicación social

En casos de grave riesgo colectivo o emergencia, los medios de comunicación social, de titularidad pública o privada, están obligados a transmitir, de forma inmediata, veraz, fehaciente y gratuita, cuanta información, avisos e instrucciones les sean facilitados por la autoridad competente.

CAPÍTULO II

De los Planes de Protección Civil

Artículo 10. Los planes de protección civil y gestión de emergencias

1. Los planes de protección civil y gestión de emergencias son el instrumento organizativo general de respuesta a situaciones de grave riesgo colectivo, catástrofe o calamidad pública, y establecen los mecanismos para la movilización de los recursos humanos y materiales necesarios para la protección de las personas, los bienes y el medio ambiente.

2. Los planes ajustarán su estructura y contenidos a lo dispuesto en la Norma Básica de Protección Civil, las directrices para la elaboración de los planes especiales, la presente ley y las normas que la desarrollen.

3. Els plans de protecció civil i gestió d'emergències podran ser dels següents tipus:

- a) Plans territorials.
- b) Plans especials.
- c) Procediments d'actuació.
- d) Protocols operatius.

Article 11. El Pla Territorial d'Emergències de la Comunitat Valenciana

1. El Pla Territorial d'Emergències de la Comunitat Valenciana és l'instrument organitzatiu general de resposta davant situacions de risc col·lectiu greu, catàstrofe o calamitat pública a l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, que per la seua naturalesa, extensió o la necessitat de coordinar més d'una administració requerisquen una direcció autònoma.

2. El pla territorial d'emergències de la Comunitat Valenciana, en qualitat de pla director, desenvoluparà les directrius i els requeriments que cal observar per a l'elaboració, l'aprovació i l'homologació dels diferents plans de protecció civil a la Comunitat Valenciana. L'aprovació correspondrà al Consell de la Generalitat a proposta del titular de la conselleria competent, amb l'informe previ de la Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana, i l'homologarà la Comissió Nacional de Protecció Civil.

Article 12. Els plans territorials d'àmbit inferior al comunitari

1. Els plans territorials d'àmbit inferior al de la Comunitat podran ser d'àmbit municipal i supramunicipal.

2. L'estructura i contingut d'estos plans s'acomodaran a les directrius que fixe el Pla Territorial d'Emergències de la Comunitat Valenciana.

3. Aqueixos plans, els aprovaran els plens de les corporacions locals respectives o el ple de l'òrgan supramunicipal, si escau, amb tràmit previ d'informació pública, i els homologarà la Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana en un termini no superior a tres mesos des de la recepció. Transcorregut aquest termini sense resolució expressa, s'entendran homologats tàcitament.

En el cas dels plans supramunicipals, a més a més, caldrà que els ratifiquen les corporacions locals que constitueixen l'òrgan supramunicipal, amb caràcter previ al tràmit d'informació pública.

Article 13. Els plans especials

1. Els plans especials són l'instrument organitzatiu general de resposta per afrontar riscos concrets la naturalesa dels quals requereixca una metodologia tecnicocientífica específica, bé per sectors d'activitat bé per tipus d'emergència, o bé per activitats concretes.

2. Els plans especials els aprovarà el Consell de la Generalitat, a proposta del conseller competent en matèria de protecció civil i previ informe de la Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana, excepte els plans especials afectats per l'article 11 del Reial Decret 1.254/1999, de 16 de juliol, que seran aprovats pel conseller competent en matèria de protecció civil, amb l'informe previ de la Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana i la seua homologació per la Comissió Nacional de Protecció Civil.

Article 14. Els procediments d'actuació

1. Els procediments d'actuació són l'instrument organitzatiu general de resposta per afrontar riscos concrets no previstos en l'article 6 de la Norma Bàsica de Protecció Civil. Es comptarà amb procediments d'actuació en aquells riscos que no disposen de directriu bàsica per a la seua elaboració, o que malgrat que en disposen calga comptar amb un document previ a l'elaboració del pla especial.

2. Els procediments d'actuació de la Comunitat Valenciana els aprovarà el conseller competent en matèria de protecció civil, amb l'informe previ de la Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana.

3. Los planes de protección civil y gestión de emergencias podrán ser de los siguientes tipos:

- a) Planes territoriales.
- b) Planes especiales.
- c) Procedimientos de actuación.
- d) Protocolos operativos.

Artículo 11. El Plan Territorial de Emergencias de la Comunidad Valenciana

1. El Plan Territorial de Emergencias de la Comunidad Valenciana es el instrumento organizativo general de respuesta ante situaciones de grave riesgo colectivo, catástrofe o calamidad pública en el ámbito territorial de la Comunidad Valenciana, que por su naturaleza, extensión o la necesidad de coordinar más de una administración requieran una dirección autonómica.

2. El Plan Territorial de Emergencias de la Comunidad Valenciana, en su calidad de plan director, desarrollará las directrices y requerimientos que deben observarse para la elaboración, aprobación y homologación de los distintos planes de protección civil en la Comunidad Valenciana. Su aprobación corresponderá al Consell de la Generalitat a propuesta del titular de la Conselleria competente y previo informe de la Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana, siendo homologado por la Comisión Nacional de Protección Civil.

Artículo 12. Los planes territoriales de ámbito inferior al comunitario

1. Los planes territoriales de ámbito inferior al de la Comunidad podrán ser de ámbito municipal y supramunicipal.

2. La estructura y contenido de estos planes se acomodarán a las directrices que fije el Plan Territorial de Emergencias de la Comunidad Valenciana.

3. Dichos planes serán aprobados por los plenos de las respectivas Corporaciones Locales, o por el pleno del Órgano supramunicipal, en su caso, previo el trámite de información pública, debiendo ser homologados por la Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana en un plazo no superior a tres meses desde su recepción. Transcurrido dicho plazo sin resolución expresa, se entenderán homologados tácitamente.

En el caso de los Planes supramunicipales, éstos, además, deberán ser ratificados por las Corporaciones Locales que conformen el órgano supramunicipal, con carácter previo al trámite de información pública.

Artículo 13. Los planes especiales

1. Los planes especiales son el instrumento organizativo general de respuesta para hacer frente a riesgos concretos cuya naturaleza requiera una metodología técnico-científica específica, bien por sectores de actividad, bien por tipos de emergencia, o bien por actividades concretas.

2. Los planes especiales serán aprobados por el Consell de la Generalitat, a propuesta del conseller competente en materia de protección civil y previo informe de la Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana, salvo los planes especiales afectados por el artículo 11 del Real Decreto 1.254/1999, de 16 de julio, que serán aprobados por el conseller competente en materia de protección civil, previo informe de la Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana y su homologación por la Comisión Nacional de Protección Civil.

Artículo 14. Los procedimientos de actuación

1. Los procedimientos de actuación son el instrumento organizativo general de respuesta para hacer frente a riesgos concretos no contemplados en el artículo 6 de la Norma Básica de Protección Civil. Se contará con procedimientos de actuación en aquellos riesgos que no dispongan de directriz básica para su elaboración, o que pese a disponer de ella, sea necesario contar con un documento previo a la elaboración del plan especial.

2. Los procedimientos de actuación de la Comunidad Valenciana serán aprobados por el conseller competente en materia de protección civil, previo informe de la Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana.

Article 15. Els protocols operatius

1. Els protocols operatius són l'instrument bàsic d'actuació dels centres de coordinació d'emergències de la Generalitat Valenciana i del Comandament Únic, i s'elaboren per a desenvolupar les mesures a adoptar i els criteris per a la mobilització de recursos davant determinats incidents de menor entitat o fases d'emergències.

2. Els protocols operatius seran aprovats pel conseller competent en matèria de protecció civil.

TÍTOL II
Organització competencial

CAPÍTOL I
De l'Administració de la Generalitat

Article 16. Consell de la Generalitat

El Consell de la Generalitat és l'òrgan superior de direcció i coordinació de la protecció civil a la Comunitat Valenciana en l'àmbit de les seues competències i, com a tal, li correspon:

- a) Aprovar les disposicions de caràcter general que s'elaboren en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.
- b) Aprovar el Pla Territorial i els plans especials de protecció civil de la Comunitat Valenciana.
- c) Aprovar el Catàleg d'Activitats amb Risc a la Comunitat Valenciana.
- d) Fixar les directrius a seguir en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, i per a l'elaboració de l'inventari de riscos i el catàleg de recursos de la Comunitat Valenciana.
- e) Declarar la situació d'emergència catastròfica, quan la situació de perill, per la seua especial extensió o intensitat particularment greu, ho requerisca i en tant no siga declarada per l'estat d'interés nacional.
- f) Establir les línies de cooperació en matèria de protecció civil amb l'administració central i amb altres de la Comunitat Valenciana.
- g) Exercir la potestat sancionadora en els termes establits en la present llei.

Article 17. Participació de les conselleries de la Generalitat

La protecció civil incumbix totes les conselleries de la Generalitat. En especial, i en el seu àmbit de competències, correspon a cada una d'estes:

- a) Elaborar els mapes de riscos i realitzar les funcions de previsió, avaluació i prevenció dels riscos, susceptibles de generar emergències de protecció civil.
- b) Participar en l'elaboració dels plans de protecció civil i integrar-hi els recursos i servicis propis.
- c) Realitzar els treballs de rehabilitació que els són propis i impulsar, dins del seu àmbit competencial, els que corresponguen a altres administracions públiques o al sector privat.

Article 18. Conselleria competent en matèria de protecció civil

1. La conselleria que tinga atribuïda la competència en matèria de protecció civil és l'òrgan responsable de la política de protecció civil i gestió d'emergències de la comunitat autònoma i, com a tal, li correspon:

- a) Desenvolupar i coordinar la política i programes en matèria de protecció civil i gestió d'emergències segons les directrius emanades del Consell de la Generalitat.
- b) Elaborar el Pla Territorial de la Comunitat Valenciana, els plans especials de protecció civil, els procediments d'actuació i protocols operatius a l'àmbit de la Comunitat Valenciana.
- c) Aprovar els procediments d'actuació i els protocols operatius i els plans especials d'emergència exterior dels establiments afectats per l'article 11.4 del Reial Decret 1.254/1999, de 16 de juliol.
- d) Requerir de la resta d'administracions públiques, entitats públiques o privades i particulars la col·laboració necessària per al compliment de les obligacions establides en esta llei.

Artículo 15. Los protocolos operativos

1. Los protocolos operativos son el instrumento básico de actuación de los centros de coordinación de emergencias de la Generalitat y del Mando Único, y se elaboran para desarrollar las medidas a adoptar y los criterios para la movilización de recursos frente a determinados incidentes de menor entidad o fases de emergencias.

2. Los protocolos operativos serán aprobados por el conseller competente en materia de protección civil.

TÍTULO II
Organización competencial

CAPÍTULO I
De la Administración de la Generalitat

Artículo 16. Consell de la Generalitat

El Consell de la Generalitat es el órgano superior de dirección y coordinación de la protección civil en la Comunidad Valenciana en el ámbito de sus competencias y, como tal, le corresponde:

- a) Aprobar las disposiciones de carácter general que se elaboran en materia de protección civil y gestión de emergencias.
- b) Aprobar el Plan Territorial y los planes especiales de protección civil de la Comunidad Valenciana.
- c) Aprobar el Catálogo de Actividades con Riesgo en la Comunidad Valenciana.
- d) Fijar las directrices a seguir en materia de protección civil y gestión de emergencias, y para la elaboración del inventario de riesgos y el catálogo de recursos de la Comunidad Valenciana.
- e) Declarar la situación de emergencia catastrófica, cuando la situación de peligro, por su especial extensión o intensidad particularmente grave, lo requiera y en tanto no sea declarada por el Estado de interés nacional.
- f) Establecer las líneas de cooperación en materia de protección civil con la administración central y con otras de la Comunidad Valenciana.
- g) Ejercer la potestad sancionadora en los términos establecidos en la presente ley.

Artículo 17. Participación de las consellerías de la Generalitat

La protección civil incumbe a todas las consellerías de la Generalitat. En especial, y en su ámbito de competencias, corresponde a cada una de ellas:

- a) Elaborar los mapas de riesgos y realizar las funciones de previsión, evaluación y prevención de los riesgos, susceptibles de generar emergencias de protección civil.
- b) Participar en la elaboración de los planes de protección civil e integrar en los mismos los recursos y servicios propios.
- c) Realizar los trabajos de rehabilitación que les son propios e impulsar, dentro de su ámbito competencial, los que correspondan a otras administraciones públicas o al sector privado.

Artículo 18. Conselleria competente en materia de protección civil

1. La conselleria que tenga atribuida la competencia en materia de protección civil es el órgano responsable de la política de protección civil y gestión de emergencias de la comunidad autónoma y, como tal, le corresponde:

- a) Desarrollar y coordinar la política y programas en materia de protección civil y gestión de emergencias según las directrices emanadas del Consell de la Generalitat.
- b) Elaborar el Plan Territorial de la Comunidad Valenciana, los planes especiales de protección civil, los procedimientos de actuación y protocolos operativos en el ámbito de la Comunidad Valenciana.
- c) Aprobar los procedimientos de actuación y los protocolos operativos y los planes especiales de emergencia exterior de los establecimientos afectados por el artículo 11.4 del Real Decreto 1.254/1999, de 16 de julio.
- d) Requerir de las restantes administraciones públicas, entidades públicas o privadas y particulares la colaboración necesaria para el cumplimiento de las obligaciones establecidas en esta ley.

e) Establir els mitjans per a fomentar actuacions que contribuïssin a la prevenció de sinistres, a l'atenuació dels seus efectes, i, en general, a la presa de consciència i sensibilització dels ciutadans de la importància de la protecció civil.

f) Gestionar els centres de coordinació d'emergències de la Generalitat

g) Coordinar les actuacions de la Generalitat amb altres administracions públiques en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

h) Coordinar entre si els servicis públics o privats que hagen d'intervindre en situacions d'emergència.

i) Disposar dels mapes de riscos i elaborar els catàlegs de recursos i d'activitats amb risc de la Comunitat Valenciana.

j) Promoure i donar suport a la vinculació voluntària i desinteressada dels ciutadans en les activitats de protecció civil.

k) Exercir la potestat sancionadora en els termes establits en la present llei.

2. Corresponen al conseller titular de la conselleria competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències les funcions següents:

a) Proposar al Consell de la Generalitat la declaració de la situació d'emergència catastròfica.

b) Proposar al Consell de la Generalitat, per a la seua aprovació, el Pla Territorial d'Emergències de la Comunitat Valenciana, els plans especials i la resta de disposicions de caràcter general que es requiriscuen en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

c) La decisió de constituir el Centre de Coordinació Operativa Integrat (CECOPI) quan l'evolució de la situació d'emergència així ho aconselle.

Article 19. Comandament Únic

1. Correspon al conseller competent en matèria de protecció civil el Comandament Únic dels servicis d'intervenció davant d'emergències de la Comunitat Valenciana.

2. S'entén per Comandament Únic l'exercici de les accions de coordinació i direcció dels servicis d'intervenció davant d'emergències.

3. Declarada una situació d'emergència, els servicis d'intervenció i els seus corresponents recursos quedaran a les ordres del Comandament Únic.

4. Corresponen al Comandament Únic de l'emergència les següents funcions:

a) Determinar les actuacions a desplegar i els recursos humans i materials que han d'assignar-se a cada situació d'emergència.

b) Declarar els nivells, fases o situacions d'emergència, establits en els corresponents plans i procediments de protecció civil.

c) Determinar les mesures de protecció més convenients per a les persones, els béns, el medi ambient i per al personal dels servicis d'intervenció.

d) Coordinar la informació a la població durant la situació de l'emergència.

e) Declarar l'acabament de l'emergència en aquells casos establits en els plans i procediments de protecció civil.

5. La direcció tècnica d'intervenció davant d'emergències serà exercida per personal qualificat dels servicis essencials d'intervenció, format per a esta finalitat per l'Escola Valenciana de Protecció Civil.

CAPÍTOL II

De les administracions locals

Article 20. Diputacions provincials

Les diputacions provincials exerciran les seues competències en matèria de protecció civil i gestió d'emergències d'acord amb el que estableixen la legislació estatal i la de la comunitat autònoma, i com a tal els correspon:

a) La presidència dels consorcis provincials per a la prevenció, extinció d'incendis i salvaments, segons el que disposen els respectius estatuts.

e) Establecer los medios para fomentar actuaciones que contribuyan a la prevención de siniestros, a la atenuación de sus efectos, y en general a la toma de conciencia y sensibilización de los ciudadanos de la importancia de la protección civil.

f) Gestionar los centros de coordinación de emergencias de la Generalitat.

g) Coordinar las actuaciones de la Generalitat con otras administraciones públicas en materia de protección civil y gestión de emergencias.

h) Coordinar entre sí los servicios públicos o privados que deban intervenir en situaciones de emergencia.

i) Disponer de los mapas de riesgos y elaborar los catálogos de recursos y de actividades con riesgo de la Comunidad Valenciana.

j) Promocionar y apoyar la vinculación voluntaria y desinteresada de los ciudadanos a las actividades de protección civil.

k) Ejercer la potestad sancionadora en los términos establecidos en la presente ley.

2. Corresponde al conseller titular de la conselleria competente en materia de protección civil y gestión de emergencias las siguientes funciones:

a) Proponer al Consell de la Generalitat la declaración de la situación de emergencia catastrófica.

b) Proponer al Consell de la Generalitat, para su aprobación, el Plan Territorial de Emergencias de la Comunidad Valenciana, los planes especiales y cuantas otras disposiciones de carácter general se requieran en materia de protección civil y gestión de emergencias.

c) La decisión de constituir el Centro de Coordinación Operativa Integrado (CECOPI) cuando la evolución de la situación de emergencia así lo aconseje.

Artículo 19. Mando Único

1. Corresponde al conseller competente en materia de protección civil el Mando Único de los servicios de intervención frente a emergencias de la Comunidad Valenciana.

2. Se entiende por Mando Único el ejercicio de las acciones de coordinación y dirección de los servicios de intervención frente a emergencias.

3. Declarada una situación de emergencia, los servicios de intervención y sus correspondientes recursos quedarán a las órdenes del Mando Único.

4. Corresponden al Mando Único de la emergencia las siguientes funciones:

a) Determinar las actuaciones a desarrollar y los recursos humanos y materiales que han de asignarse a cada situación de emergencia.

b) Declarar los niveles, fases o situaciones de emergencia, establecidos en los correspondientes planes y procedimientos de protección civil.

c) Determinar las medidas de protección más convenientes para las personas, los bienes, el medio ambiente y para el personal de los servicios de intervención.

d) Coordinar la información a la población durante la situación de la emergencia.

e) Declarar la finalización de la emergencia en aquellos casos establecidos en los planes y procedimientos de protección civil.

5. La dirección técnica de intervención frente a emergencias será ejercida por personal cualificado de los servicios esenciales de intervención, formado a tal fin por la Escuela Valenciana de Protección Civil.

CAPÍTULO II

De las administraciones locales

Artículo 20. Diputaciones provinciales

Las diputaciones provinciales ejercerán sus competencias en materia de protección civil y gestión de emergencias de acuerdo con lo previsto en la legislación estatal y en la de la comunidad autónoma, y como tal les corresponde:

a) La presidencia de los consorcios provinciales para la prevención, extinción de incendios y salvamentos, según lo dispuesto en sus respectivos estatutos.

- b) L'elaboració dels inventaris de riscos i el catàleg de recursos dins l'àmbit de la província respectiva.
- c) L'assistència als municipis respectius per a l'elaboració i l'execució dels plans d'emergència.
- d) La col·laboració entre institucions en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.
- e) Posar a disposició del Comandament Únic els mitjans i els recursos disponibles de la seua titularitat.
- f) Garantir la prestació del servei de protecció civil en aquells municipis que no compten amb servicis propis, per no estar obligats a això o haver-ne obtingut dispensa.

Article 21. Municipis

1. Dins l'àmbit de competències atribuït en la legislació de règim local i d'acord amb els principis inclosos en la present llei, correspon als municipis:
- a) Crear una estructura municipal de protecció civil pròpia.
 - b) Elaborar i aprovar el Pla Territorial Municipal davant d'Emergències, i els plans d'actuació municipal davant riscos concrets, així com, si cal, qualsevol altre instrument de planificació de protecció civil d'àmbit municipal.
 - c) Col·laborar en la recollida i transmissió de dades i informació rellevants per a la protecció civil al Centre de Coordinació d'Emergències.
 - d) Elaborar els inventaris de riscos i el catàleg de recursos municipals en situacions d'emergència.
 - e) Posar a disposició del Comandament Únic de l'emergència els mitjans i els recursos disponibles de titularitat municipal.
 - f) Crear o mantindre els servicis de prevenció, extinció d'incendis i salvaments segons el que estableixen la Llei de Bases de Règim Local i la legislació de protecció civil.
2. Correspon a l'autoritat municipal la responsabilitat primària de l'adopció de les mesures necessàries, d'acord amb el que estableixen els plans de protecció civil d'àmbit local, en situacions de risc greu, catàstrofe o calamitat pública dins el terme municipal, i en especial la constitució dels centres de coordinació municipals en aquelles emergències que, per la seua envergadura, s'estime necessari, d'acord amb els plans d'emergències activats.

CAPÍTOL III

De la Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana

Article 22. Naturalesa i funcions

- La Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana és l'òrgan col·legiat de caràcter consultiu, deliberant, coordinador i homologador en matèria de protecció civil, adscrit a la conselleria competent en la matèria. Per a l'exercici de les seues competències i de conformitat amb el que estableix la Llei 2/1985, de 21 de gener, de Protecció Civil, exercirà les funcions següents:
- a) Informar les normes tècniques que es dicten en l'àmbit territorial de la Comunitat valenciana en matèria de protecció civil.
 - b) Participar en la coordinació de les accions dels òrgans relacionats amb la protecció civil.
 - c) Homologar els plans municipals de protecció civil.
 - d) Informar els plans territorials, plans especials i procediments de protecció civil de la Comunitat Valenciana.
 - e) Estudiar i informar en relació amb la programació, el desplegament i l'execució de les actuacions preventives en matèria de protecció civil a què es referix l'article 14 de la Llei 2/1985.
 - f) Assumir totes les altres funcions que hi siguen atribuïdes per disposicions legals o reglamentàries.

Article 23. Composició i funcionament

1. Per decret del Consell de la Generalitat es determinarà la composició, l'organització i el funcionament de la Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana, en la qual estaran representades l'administració autonòmica, l'administració de l'estat, les diputacions provincials i l'administració municipal.

- b) La elaboración de los inventarios de riesgos y el catálogo de recursos dentro del ámbito de su respectiva provincia.
- c) La asistencia a sus respectivos municipios para la elaboración y ejecución de los planes de emergencia.
- d) La colaboración entre instituciones en materia de protección civil y gestión de emergencias.
- e) Poner a disposición del Mando Único los medios y recursos disponibles de su titularidad.
- f) Garantizar la prestación del servicio de protección civil en aquellos municipios que no cuenten con servicios propios, por no resultar obligados a ello o haber obtenido dispensa de los mismos.

Artículo 21. Municipios

1. Dentro del ámbito de competencias atribuido en la legislación de régimen local y de acuerdo con los principios recogidos en la presente ley, corresponde a los municipios:
- a) Crear una estructura propia municipal de protección civil.
 - b) Elaborar y aprobar el Plan Territorial Municipal frente a Emergencias, y los planes de actuación municipal frente a riesgos concretos, así como, en su caso, cualquier otro instrumento de planificación de protección civil de ámbito municipal.
 - c) Colaborar en la recogida y transmisión al Centro de Coordinación de Emergencias de datos e información relevantes para la protección civil.
 - d) Elaborar los inventarios de riesgos y el catálogo de recursos municipales en situaciones de emergencia.
 - e) Poner a disposición del Mando Único de la emergencia los medios y recursos disponibles de titularidad municipal.
 - f) Crear o mantener los servicios de prevención, extinción de incendios y salvamentos según lo establecido en la Ley de Bases de Régimen local y legislación de protección civil.
2. Corresponde a la autoridad municipal la responsabilidad primaria de la adopción de las medidas necesarias, de acuerdo con lo establecido en los planes de protección civil de ámbito local, en situaciones de grave riesgo, catástrofe o calamidad pública dentro del término municipal, y en especial la constitución de los centros de coordinación municipales en aquellas emergencias que, por su envergadura, se estime necesario, de acuerdo con los planes de emergencias activados.

CAPÍTULO III

De la Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana

Artículo 22. Naturaleza y funciones

- La Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana es el órgano colegiado de carácter consultivo, deliberante, coordinador y homologador en materia de protección civil, adscrito a la conselleria competente en la materia. Para el ejercicio de sus competencias y de conformidad con lo dispuesto en la Ley 2/1985, de 21 de enero, de Protección Civil, ejercerá las siguientes funciones:
- a) Informar las normas técnicas que se dicten en el ámbito territorial de la Comunidad Valenciana en materia de protección civil.
 - b) Participar en la coordinación de las acciones de los órganos relacionados con la protección civil.
 - c) Homologar los planes municipales de protección civil.
 - d) Informar los planes territoriales, planes especiales y procedimientos de protección civil de la Comunidad Valenciana.
 - e) Estudiar e informar en relación con la programación, desarrollo y ejecución de las actuaciones preventivas en materia de protección civil a que se refiere el artículo 14 de la citada Ley 2/1985.
 - f) Asumir cuantas otras funciones le sean atribuidas por disposiciones legales o reglamentarias.

Artículo 23. Composición y funcionamiento

1. Por decreto del Consell de la Generalitat se determinará la composición, organización y funcionamiento de la Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana, en la que estarán representadas la administración autonómica, la administración del estado, las diputaciones provinciales y la administración municipal.

2. La Comissió, per a l'exercici de les funcions, podrà crear comissions tècniques o grups de treball integrats per membres de la mateixa i altres tècnics que s'estimen necessaris en raó de la finalitat per a la qual es creen. Igualment, podrà sol·licitar informació de qualsevol entitat o persona física o jurídica.

TÍTOL III Servicis d'intervenció davant d'emergències

CAPÍTOL I Dels servicis d'intervenció

Article 24. Definició dels servicis d'intervenció davant d'emergències

Són servicis d'intervenció davant d'emergències els col·lectius, els servicis i les organitzacions a la Comunitat Valenciana que tenen per objecte la protecció de persones, els béns i el medi ambient tant davant de situacions urgents de greu risc, catàstrofe i calamitat pública, com en accidents i altres anàlogues.

Article 25. Classificació dels servicis d'intervenció davant d'emergències

Als efectes d'esta llei, els servicis d'intervenció davant d'emergències es classifiquen en servicis essencials i servicis complementaris.

1. Són servicis essencials d'intervenció els prestats per personal de l'administració o personal les funcions o activitats del qual s'han assumit per l'administració com a pròpies, pertanyent o contractat per les administracions, la concurrència dels quals és necessària en les emergències, atesa la disponibilitat permanent, pluridisciplinarietat o especialitat.

2. Són servicis complementaris d'intervenció aquells pertanyents a organitzacions i agrupacions, professionals o voluntàries, públiques o privades, la mobilització i concurrència dels quals en les emergències complementa la intervenció dels servicis essencials.

CAPÍTOL II Dels servicis essencials d'intervenció

Article 26. Servicis essencials

Pertanyen als servicis essencials d'intervenció el Servei de Bombers, les Brigades Rurals d'Emergència, els bombers voluntaris, els servicis d'atenció sanitària urgent i els cossos i forces de seguretat.

Article 27. Servei de Bombers

1. Integra el Servei de Bombers el personal pertanyent als servicis de prevenció, extinció d'incendis i salvament de les entitats locals i dels consorcis de bombers.

2. La Generalitat, mitjançant llei, regularà l'estructura, el funcionament i l'organització dels serveis de prevenció, extinció i salvament i totes les qüestions que resulten necessàries.

Article 28. Funcions del Servei de Bombers

Corresponen al Servei de Bombers les funcions següents:

a) L'extinció d'incendis, així com el rescat, auxili i salvament de persones i béns en cas de sinistre o situació d'emergència.

b) La prevenció per a evitar o disminuir el risc d'incendis o accidents, i la inspecció del compliment de la normativa vigent, a requeriment de l'autoritat competent.

c) Planificar, implantar i mantenir l'operativitat de les estructures i les unitats necessàries per garantir una resposta eficaç davant les emergències pròpies del seu àmbit d'actuació i una actuació coordinada amb la resta del servei d'emergències, damb allò regulat en aquesta llei.

d) Informar sobre els sinistres en què s'intervenga en raó de la competència, i inspeccionar el compliment de la normativa vigent, a requeriment de l'autoritat competent.

2. La Comisión, para el ejercicio de las funciones, podrá crear comisiones técnicas o grupos de trabajo integrados por miembros de la misma y otros técnicos que se estimen precisos en razón de la finalidad para la cual se creen. Igualmente podrá solicitar información de cualquier entidad o persona física o jurídica.

TÍTULO III Servicios de intervención frente a emergencias

CAPÍTULO I De los servicios de intervención

Artículo 24. Definición de los servicios de intervención frente a emergencias

Son servicios de intervención frente a emergencias los colectivos, servicios y organizaciones en la Comunidad Valenciana que tienen por objeto la protección de personas, los bienes y el medio ambiente tanto ante situaciones urgentes de grave riesgo, catástrofe y calamidad pública, como en accidentes y otras análogas.

Artículo 25. Clasificación de los servicios de intervención frente a emergencias

A los efectos de esta ley, los servicios de intervención frente a emergencias se clasifican en servicios esenciales y servicios complementarios.

1. Son servicios esenciales de intervención los prestados por personal de la administración o cuyas funciones o actividades se han asumido por la administración como propias pertenecientes o contratados por las administraciones, cuya concurrencia es necesaria en las emergencias dada su disponibilidad permanente, pluridisciplinaridad o especialidad.

2. Son servicios complementarios de intervención los que perteneciendo a organizaciones y agrupaciones, profesionales o voluntarias, públicas o privadas, su movilización y concurrencia en las emergencias complementa la intervención de los servicios esenciales.

CAPÍTULO II De los servicios esenciales de intervención

Artículo 26. Servicios esenciales

Pertenecen a los servicios esenciales de intervención el Servicio de Bomberos, las Brigadas Rurales de Emergencia, los bomberos voluntarios, los servicios de atención sanitaria urgente y los cuerpos y fuerzas de seguridad.

Artículo 27. Servicio de Bomberos

1. Integran el Servicio de Bomberos el personal perteneciente a los servicios de prevención, extinción de incendios y salvamento de las entidades locales y de los consorcios de bomberos.

2. La Generalitat, mediante Ley, regulará la estructura, funcionamiento y organización de los servicios de prevención, extinción y salvamento, así como cuantas otras cuestiones resulten necesarias.

Artículo 28. Funciones del Servicio de Bomberos

Corresponden al Servicio de Bomberos las siguientes funciones:

a) La extinción de incendios, así como el rescate, auxilio y salvamento de personas y bienes en caso de siniestro o situación de emergencia.

b) La prevención para evitar o disminuir el riesgo de incendios o accidentes, y la inspección del cumplimiento de la normativa vigente, a requerimiento de la autoridad competente.

c) Planificar, implantar y mantener la operatividad de las estructuras y unidades necesarias para garantizar una respuesta eficaz ante las emergencias propias de su ámbito de actuación, y una actuación coordinada con el resto de servicio de emergencias, de acuerdo con lo regulado en la presente ley.

d) Informar sobre los siniestros en los que se intervenga en razón de su competencia e inspeccionar el cumplimiento de la normativa vigente, a requerimiento de la autoridad competente.

e) Intervindre en operacions de protecció civil, d'acord amb la legislació vigent.

f) Assessorar, en la matèria de la seua competència, els altres servicis d'Intervenció.

g) Aquelles altres que els atribuisca la legislació vigent i qual-sevol altra funció dirigida a la protecció de persones i béns.

Article 29. Brigades Rurals d'Emergència

1. Integren les Brigades Rurals d'Emergència el conjunt de persones que, pertanyents o contractades per les administracions, per la seua formació específica i dedicació exclusiva, tenen com a missió la intervenció essencial davant d'emergències.

2. Les Brigades Rurals d'Emergència dependran funcionalment dels consorcis provincials de bombers.

Article 30. Funcions de les Brigades Rurals d'Emergència

Correspon a les Brigades Rurals d'Emergència les següents funcions:

a) L'extinció d'incendis forestals.

b) La intervenció en situacions d'emergència d'origen meteorològic, tals com nevades, inundacions, forts vents, i altres situacions d'adversitat meteorològica.

c) La col·laboració en altres situacions de risc i emergència contemplades en plans i procediments de protecció civil, d'acord amb la legislació vigent.

d) Aquelles altres que els atribuisca la legislació vigent i qual-sevol altra funció dirigida a la protecció de les persones, els béns i el medi ambient.

Article 31. Bombers voluntaris

1. Són bombers voluntaris els ciutadans que, lliurement i desinteressadament, s'adherixen a les tasques dels servicis de prevenció, extinció d'incendis i salvament. La Generalitat fomentarà la participació activa d'estos ciutadans i garantirà la seua preparació i formació a través de l'Escola Valenciana de Protecció Civil.

2. Conforme amb el seu caràcter altruista i desinteressat, els bombers voluntaris no tenen la consideració de personal al servici de les administracions públiques. El bomber voluntari no té dret a percebre retribucions. Reglamentàriament s'establiran les compensacions a què siguen creditors per les despeses i perjudicis econòmics que els ocasione l'acompliment de la seua funció i les activitats formatives necessàries.

3. Es constituirà una assegurança que cobrirà la responsabilitat civil que es derive del compliment pel bomber voluntari de les seues funcions, així com una assegurança d'accidents en acte de servici que contemplarà els casos de mort, invalidesa i incapacitat transitòria.

4. El bomber voluntari dependrà funcionalment del Servici de Bombers corresponent.

5. Els bombers voluntaris hauran de disposar d'una acreditació expedida per l'Escola Valenciana de Protecció Civil.

Article 32. Servici d'Atenció Sanitària Urgent

Integren el Servici d'Atenció Sanitària Urgent el personal i recursos, pertanyents a la conselleria competent en matèria de sanitat, que presta les seues funcions en l'emergència sanitària extra hospitalària, així com aquells altres d'índole sanitària que, complementàriament, pogueren ser contractats amb tercers per tal d'afrontar la situació d'emergència.

Article 33. Funcions del Servici d'Atenció Sanitària Urgent

Correspon al Servici d'Atenció Sanitària Urgent les següents funcions:

a) La classificació, segons criteris sanitaris, de les persones afectades per la situació d'emergència per tal d'establir la prioritat d'actuacions.

b) L'atenció sanitària in situ de les persones afectades i del personal dels servicis d'intervenció.

c) L'organització i execució del transport sanitari urgent primari de les persones afectades cap als centres d'atenció o assistència sanitària

e) Intervenir en operaciones de protección civil, de acuerdo con la legislación vigente.

f) Asesorar, en la materia de su competencia, a los demás servicios de intervención.

g) Aquellas otras que les atribuya la legislación vigente y cualquiera otra función dirigida a la protección de personas y bienes.

Artículo 29. Brigadas Rurales de Emergencia

1. Integran las Brigadas Rurales de Emergencia el conjunto de personas que, pertenecientes o contratadas por las administraciones, por su formación específica y dedicación exclusiva, tienen como misión la intervención esencial frente a emergencias.

2. Las Brigadas Rurales de Emergencia dependerán funcionalmente de los consorcios provinciales de bomberos.

Artículo 30. Funciones de las Brigadas Rurales de Emergencia

Corresponde a las Brigadas Rurales de Emergencia las siguientes funciones:

a) La extinción de incendios forestales.

b) La intervención en situaciones de emergencia de origen meteorológico, tales como nevadas, inundaciones, fuertes vientos, y otras situaciones de adversidad meteorológica.

c) La colaboración en otras situaciones de riesgo y emergencia contempladas en planes y procedimientos de protección civil, de acuerdo con la legislación vigente.

d) Aquellas otras que les atribuya la legislación vigente y cualquiera otra función dirigida a la protección de las personas, los bienes y el medio ambiente.

Artículo 31. Bomberos voluntarios

1. Son bomberos voluntarios los ciudadanos que, libre y desinteresadamente, se adhieren a las tareas de los servicios de prevención, extinción de incendios y salvamento. La Generalitat fomentará la participación activa de estos ciudadanos y garantizará su preparación y formación a través de la Escuela Valenciana de Protección Civil.

2. Conforme con su carácter altruista y desinteresado, los bomberos voluntarios no tienen la consideración de personal al servicio de las administraciones públicas. El bombero voluntario no tiene derecho a percibir retribuciones. Reglamentariamente se establecerán las compensaciones a que sean acreedores por los gastos y perjuicios económicos que les ocasione el desempeño de su función y las actividades formativas precisas.

3. Se constituirá un seguro que cubrirá la responsabilidad civil que se derive del cumplimiento por el bombero voluntario de sus funciones, así como un seguro de accidentes en acto de servicio que contemplará los casos de muerte, invalidez e incapacidad transitoria.

4. El bombero voluntario dependerá funcionalmente del Servicio de Bomberos correspondiente.

5. Los bomberos voluntarios deberán disponer de una acreditación expedida por la Escuela Valenciana de Protección Civil.

Artículo 32. Servicio de Atención Sanitaria Urgente

Integran el Servicio de Atención Sanitaria Urgente el personal y recursos, pertenecientes a la conselleria competente en materia de sanidad, que presta sus funciones en la emergencia sanitaria extra hospitalaria, así como aquellos otros de índole sanitaria que, complementariamente, pudieran ser contratados con terceros con el fin de hacer frente a la situación de emergencia.

Artículo 33. Funciones del Servicio de Atención Sanitaria Urgente

Corresponden al Servicio de Atención Sanitaria Urgente las siguientes funciones:

a) La clasificación, según criterios sanitarios, de las personas afectadas por la situación de emergencia en aras a establecer la prioridad de actuaciones.

b) La atención sanitaria in situ de las personas afectadas y del personal de los servicios de intervención.

c) La organización y ejecución del transporte sanitario urgente primario de las personas afectadas hacia los centros de atención o asistencia sanitaria.

d) L'assessorament en matèria sanitària als altres servicis d'intervenció.

e) Aquelles altres que els atribuïska la legislació vigent i qualsevol altra dirigida a la protecció de la salut ciutadana i atenció sanitària

Article 34. Cossos i forces de seguretat

1. La Generalitat, en l'àmbit de les seues competències en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, promourà la participació eficaç i coordinada dels cossos i forces de seguretat de l'estat, de la unitat del Cos Nacional de Policia adscrita a la Comunitat Valenciana, i de les policies locals, sense perjudi del que establix la legislació estatal en la matèria.

2. La participació dels cossos i forces de seguretat s'establirà en els plans de protecció civil de la Comunitat Valenciana, que contindran les funcions i els recursos per intervenir en ells.

CAPÍTOL III

Dels servicis complementaris d'intervenció

Article 35. Servicis complementaris

Pertanyen als servicis complementaris d'intervenció els bombers d'empresa, el voluntariat de protecció civil, i els servicis dependents de les administracions de la Comunitat Valenciana no classificats com a essencials.

Article 36. Bombers d'empresa

Tindran la consideració de bombers d'empresa el personal de prevenció, extinció d'incendis i autoprotecció d'empreses públiques i privades que exercisquen estes funcions en l'empresa on es troben amb una relació de dependència. Els bombers d'empresa hauran de disposar d'una acreditació expedida per l'Escola Valenciana de Protecció Civil.

Article 37. Convenis de col·laboració

Les administracions públiques de la Comunitat Valenciana podran convindre amb empreses que compten amb bombers i/o grups d'autoprotecció els mecanismes de col·laboració mútua en matèria de prevenció, extinció d'incendis i salvament. Així mateix, es promourà l'establiment de convenis de col·laboració amb organitzacions i empreses que puguen prestar la seua col·laboració en la gestió de les situacions d'emergència.

CAPÍTOL IV

Del voluntariat de Protecció Civil

Article 38. Voluntariat de protecció civil

1. S'entén per voluntariat de protecció civil, als efectes d'esta llei, el conjunt de persones que, lliurement i desinteressadament, s'incorporen a entitats i organitzacions públiques o privades sense ànim de lucre el fi de les quals siga la protecció de les persones, els béns i el medi ambient, tant davant de situacions de risc greu, catàstrofe i calamitat pública, com en accidents i altres anàlogues, com a expressió organitzada de la solidaritat humana i mitjà significatiu de la participació ciutadana en la vida comunitària. Tot això entés sense perjudi del dret i deure de col·laboració ciutadana reconeguts en els articles 4 i 5 d'esta llei.

2. L'activitat del voluntariat de protecció civil es prestarà a través de l'organització en què s'integre.

3. El voluntariat de protecció civil, en les seues actuacions davant una emergència, estarà adscrit funcionalment als servicis essencials d'intervenció.

4. Reglamentàriament es desenvoluparà l'organització i el funcionament dels servicis del voluntariat de protecció civil, així com l'Estatut del Voluntariat de Protecció Civil.

Article 39. Règim jurídic del voluntariat de protecció civil

1. L'actuació dels voluntaris de protecció civil es regirà pel que establisquen els seus estatuts, que hauran de respectar els principis

d) El asesoramiento en materia sanitaria a los demás servicios de intervención.

e) Aquellas otras que les atribuya la legislación vigente y cualquiera otra dirigida a la protección sanitaria de la salud ciudadana y atención primaria.

Artículo 34. Cuerpos y fuerzas de seguridad

1. La Generalitat, en el ámbito de sus competencias en materia de protección civil y gestión de emergencias, promoverá la participación eficaz y coordinada de los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado, de la unidad del Cuerpo Nacional de Policía adscrita a la Comunidad Valenciana, y de las policías locales, sin perjuicio de lo establecido en la legislación estatal en la materia.

2. La participación de los cuerpos y fuerzas de seguridad se establecerá en los planes de protección civil de la Comunidad Valenciana, que contendrán las funciones y recursos para la intervención en los mismos.

CAPÍTULO III

De los servicios complementarios de intervención

Artículo 35. Servicios complementarios

Pertenecen a los servicios complementarios de intervención los bomberos de empresa, el voluntariado de protección civil, y los servicios dependientes de las administraciones de la Comunidad Valenciana no clasificados como esenciales.

Artículo 36. Bomberos de empresa

Tendrán la consideración de bomberos de empresa el personal de prevención, extinción de incendios y autoprotección de empresas públicas y privadas que ejerzan estas funciones en la empresa donde se encuentren con una relación de dependencia. Los bomberos de empresa deberán disponer de una acreditación expedida por la Escuela Valenciana de Protección Civil.

Artículo 37. Convenios de colaboración

Las administraciones públicas de la Comunidad Valenciana podrán convenir con empresas que cuenten con bomberos y/o grupos de autoprotección los mecanismos de colaboración mutua en materia de prevención, extinción de incendios y salvamento. Asimismo, se promoverá el establecimiento de convenios de colaboración con organizaciones y empresas que puedan prestar su colaboración en la gestión de las situaciones de emergencia.

CAPÍTULO IV

Del voluntariado de Protección Civil

Artículo 38. Voluntariado de protección civil

1. Se entiende por voluntariado de protección civil, a los efectos de esta ley, el conjunto de personas que, libre y desinteresadamente, se incorporen a entidades y organizaciones públicas o privadas sin ánimo de lucro cuyo fin sea la protección de las personas, los bienes y el medio ambiente, tanto ante situaciones de grave riesgo, catástrofe y calamidad pública, como en accidentes y otras análogas, como expresión organizada de la solidaridad humana y medio significativo de la participación ciudadana en la vida comunitaria. Todo ello entendido sin perjuicio del derecho y deber de colaboración ciudadana reconocidos en los artículos 4 y 5 de esta ley.

2. La actividad del voluntariado de protección civil se prestará a través de la organización en que se integre.

3. El voluntariado de protección civil, en sus actuaciones frente a una emergencia, estará adscrito funcionalmente a los servicios esenciales de intervención.

4. Reglamentariamente se desarrollará la organización y funcionamiento de los servicios del voluntariado de protección civil, así como el Estatuto del Voluntariado de Protección Civil.

Artículo 39. Régimen jurídico del voluntariado de protección civil

1. La actuación de los voluntarios de protección civil se regirá por lo dispuesto en sus estatutos, que deberán respetar los principi-

continguts en esta llei, en els reglaments que la despleguen i en el que determinen els plans de protecció civil corresponents.

2. El pla territorial municipal davant d'emergències i els plans d'actuació municipal davant riscos específics hauran de recollir les funcions a desenvolupar pels voluntaris de protecció civil.

Article 40. Foment del voluntariat de protecció civil

1. La Generalitat fomentarà la vinculació voluntària i desinteressada dels ciutadans a les tasques de protecció civil mitjançant la concessió d'ajudes per a les administracions locals que hagen creat l'Agrupació Local de Voluntaris de Protecció Civil i per a les associacions o entitats que col·laboren en tasques de protecció civil, dins el marc indicat en esta llei.

2. Correspon, així mateix, a les administracions locals la promoció del voluntariat de protecció civil en els termes previstos en esta llei, en l'article 19.1 a) de la Llei 4/2001, de 19 de juny, de la Generalitat Valenciana, del Voluntariat, en la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local i la resta de normativa sobre règim local.

Article 41. Mobilització fora del terme municipal.

Els voluntaris de protecció civil actuaran fora del terme municipal propi quan s'active un pla de protecció civil d'àmbit autonòmic o a requeriment del Comandament Únic, amb l'autorització prèvia del responsable de l'organització a què pertanguen.

Article 42. Assegurança

Les organitzacions en què s'integren els voluntaris de protecció civil garantiran l'assegurament dels seus integrants per afrontar els riscos que els puguen sobrevindre en l'acompliment de les seues funcions, així com la responsabilitat per danys a tercers, de conformitat amb el que estableix l'article 6.2.c) de la Llei 4/2001, de 19 de juny, de la Generalitat Valenciana, del Voluntariat.

CAPÍTOL V

De les unitats bàsiques d'intervenció

Article 43. Unitats bàsiques d'intervenció

1. Declarada una situació d'emergència, els servicis d'intervenció s'organitzaran en unitats bàsiques d'intervenció a les ordres del Comandament Únic de l'emergència.

2. Una unitat bàsica d'intervenció està integrada pel conjunt de persones i recursos pertanyents als diferents servicis d'intervenció, sota la responsabilitat d'un professional pertanyent a un dels servicis essencials, i la missió del qual és la de gestionar l'emergència en l'àrea que el Comandament Únic li assigne.

3. Les unitats bàsiques d'intervenció treballaran de forma coordinada per afrontar de manera integral i multidisciplinària la situació d'emergència.

Article 44. Composició de les unitats bàsiques d'intervenció

El Comandament Únic, en l'exercici de les accions de coordinació i direcció dels servicis d'intervenció davant d'emergències, establirà, per a cada tipus de risc i/o emergència, la composició de les unitats bàsiques d'intervenció, d'acord amb els plans d'emergència i els procediments d'actuació de protecció civil.

TÍTOL IV

De l'Escola Valenciana de Protecció Civil

Article 45. L'Escola Valenciana de Protecció Civil

1. Es crea l'Escola Valenciana de Protecció Civil, integrada en l'Institut Valencià de Seguretat Pública, com a òrgan adscrit a la conselleria competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

pios contenidos en esta ley, en los reglamentos que la desarrollen y en lo establecido en los correspondientes planes de protección civil.

2. El plan territorial municipal frente a emergencias, y los planes de actuación municipal frente a riesgos específicos, deberán contemplar las funciones a desarrollar por los voluntarios de protección civil.

Artículo 40. Fomento del voluntariado de protección civil

1. La Generalitat fomentará la vinculación voluntaria y desinteresada de los ciudadanos a las labores de protección civil mediante la concesión de ayudas para las administraciones locales que hayan creado la Agrupación Local de Voluntarios de Protección Civil y para las asociaciones o entidades que colaboren en labores de protección civil, dentro del marco indicado en esta ley.

2. Corresponde, asimismo, a las administraciones locales la promoción del voluntariado de protección civil en los términos previstos en esta ley, en el artículo 19.1 a) de la Ley 4/2001, de 19 de junio, de la Generalitat Valenciana, de Voluntariado, en la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, y demás normativa sobre régimen local.

Artículo 41. Movilización fuera del término municipal

Los voluntarios de protección civil actuarán fuera del término municipal propio cuando se active un plan de protección civil de ámbito autonómico o a requerimiento del Mando Único, previa autorización del responsable de la organización a la que pertenezcan.

Artículo 42. Seguro

Las organizaciones en las que se integren los Voluntarios de protección civil garantizarán el aseguramiento de sus integrantes para hacer frente a los riesgos que puedan sobrevenirles en el desempeño de sus funciones, así como la responsabilidad por daños a terceros, de conformidad con lo establecido en el artículo 6.2. c) de la Ley 4/2001, de 19 de junio, de la Generalitat Valenciana, del Voluntariado.

CAPÍTULO V

De las unidades básicas de intervención

Artículo 43. Unidades básicas de intervención

1. Declarada una situación de emergencia, los servicios de intervención se organizarán en unidades básicas de intervención a las órdenes del Mando Único de la emergencia.

2. Una unidad básica de intervención está integrada por el conjunto de personas y recursos pertenecientes a los diferentes servicios de intervención, bajo la responsabilidad de un profesional perteneciente a uno de los servicios esenciales, y cuya misión es la de gestionar la emergencia en el área que el Mando Único le asigne.

3. Las unidades básicas de intervención trabajarán de forma coordinada para hacer frente de manera integral y multidisciplinaria a la situación de emergencia.

Artículo 44. Composición de las unidades básicas de intervención

El Mando Único, en el ejercicio de las acciones de coordinación y dirección de los servicios de intervención frente a emergencias, establecerá, para cada tipo de riesgo y/o emergencia, la composición de las unidades básicas de intervención, de acuerdo con los planes de emergencia y los procedimientos de actuación de protección civil.

TÍTULO IV

De la Escuela Valenciana de Protección Civil

Artículo 45. La Escuela Valenciana de Protección Civil

1. Se crea la Escuela Valenciana de Protección Civil, integrada en el Instituto Valenciano de Seguridad Pública, como órgano adscrito a la conselleria competente en materia de protección civil y gestión de emergencias.

2. El Consell de la Generalitat establirà reglamentàriament l'estructura, funcionament i organització de l'Escola Valenciana de Protecció Civil.

Article 46. Funcions de l'Escola Valenciana de Protecció Civil

L'Escola Valenciana de Protecció Civil té com a funcions la formació i el perfeccionament dels components dels serveis essencials i complementaris d'intervenció i del personal de protecció civil i l'acreditació dels bombers voluntaris i d'empresa a què fan referència els articles 31.5 i 36 d'aquesta llei.

TÍTOL V Gestió d'emergències i catàstrofes

CAPÍTOL I Dels centres de coordinació d'emergències

Article 47. Centres de coordinació d'emergències

1. Els centres de coordinació d'emergències, adscrits a la conselleria competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, coordinaran els serveis d'intervenció davant situacions de risc greu, catàstrofe i calamitat pública, així com en altres anàlogues.

2. L'àmbit d'actuació dels centres de coordinació d'emergències serà provincial. El Centre de Coordinació d'Emergències ubicat a la província de València tindrà caràcter autonòmic, i serà el centre superior d'informació, seguiment i coordinació de l'estructura de protecció civil i emergències a la Comunitat Valenciana.

3. La Xarxa Troncal de Comunicacions d'Emergències de la Generalitat Valenciana és el sistema de comunicacions normalitzat per als diferents serveis d'intervenció que intervinguen en una emergència o catàstrofe.

4. Reglamentàriament s'establirà l'estructura orgànica i funcional dels centres de coordinació d'emergències.

Article 48. Funcions dels centres de coordinació d'emergències

Els centres de coordinació d'emergències realitzaran les funcions següents:

- a) Activar els plans, els procediments d'actuació i els protocols operatius de protecció civil existents.
- b) Coordinar els serveis d'intervenció que gestionen les situacions d'emergència o catàstrofe.
- c) Rebre informació dels serveis d'intervenció i dels recursos mobilitzats durant el desplaçament de l'emergència i a la seua fi.
- d) Proporcionar informació de retorn als serveis d'intervenció que gestionen l'emergència.
- e) Efectuar l'anàlisi i la valoració de les actuacions de coordinació realitzades.
- f) Constituir-se en Centres de Coordinació Operativa Integrats (CECOPI) en casos de emergència greu o catàstrofe.
- g) Aquelles altres que els siguen encomanades pel conseller competent en matèria de protecció civil.

CAPÍTOL II Del telèfon d'emergències 112

Article 49. El telèfon d'emergències 112

1. El telèfon d'emergències 112 és l'instrument bàsic que la Generalitat posa a disposició dels ciutadans per a accedir als serveis d'urgència i emergència.

2. L'atenció del telèfon d'emergències es realitzarà, a més de en les dues llengües oficials de la Comunitat Valenciana, en les principals llengües de la Unió Europea, en compliment de la Decisió del Consell de les Comunitats Europees de 29 de juliol de 1991.

2. El Consell de la Generalitat establirà reglamentàriament la estructura, funcionamiento y organización de la Escuela Valenciana de Protección Civil.

Artículo 46. Funciones de la Escuela Valenciana de Protección Civil

La Escuela Valenciana de Protección Civil tiene como funciones la formación y el perfeccionamiento de los componentes de los servicios esenciales y complementarios de intervención y del personal de protección civil, y la acreditación de los bomberos voluntarios y de empresa a que se refieren los artículos 31.5 y 36 de esta ley.

TÍTULO V Gestión de emergencias y catástrofes

CAPÍTULO I De los centros de coordinación de emergencias

Artículo 47. Centros de coordinación de emergencias

1. Los centros de coordinación de emergencias, adscritos a la conselleria competente en materia de protección civil y gestión de emergencias, coordinarán los servicios de intervención ante situaciones de grave riesgo, catástrofe y calamidad pública, así como en otras análogas.

2. El ámbito de actuación de los centros de coordinación de emergencias será provincial. El Centro de Coordinación de Emergencias ubicado en la provincia de Valencia tendrá carácter autonómico, y será el centro superior de información, seguimiento y coordinación de la estructura de protección civil y emergencias en la Comunidad Valenciana.

3. La Red Troncal de Comunicaciones de Emergencias de la Generalitat Valenciana es el sistema de comunicaciones normalizado para los diferentes servicios de intervención que intervengan en una emergencia o catástrofe.

4. Reglamentariamente se establecerá la estructura orgánica y funcional de los centros de coordinación de emergencias.

Artículo 48. Funciones de los centros de coordinación de emergencias

Los centros de coordinación de emergencias realizarán las siguientes funciones:

- a) Activar los planes, los procedimientos de actuación y los protocolos operativos de protección civil existentes.
- b) Coordinar los servicios de intervención que gestionan las situaciones de emergencia o catástrofe.
- c) Recibir información de los servicios de intervención y de los recursos movilizados durante el desarrollo de la emergencia y a su término.
- d) Proporcionar información de retorno a los servicios de intervención que gestionan la emergencia.
- e) Efectuar el análisis y valoración de las actuaciones de coordinación realizadas.
- f) Constituirse en Centros de Coordinación Operativa Integrados (CECOPI) en casos de grave emergencia o catástrofe.
- g) Aquellas otras que les sean encomendadas por el conseller competente en materia de protección civil.

CAPÍTULO II Del teléfono de emergencias 112

Artículo 49. El teléfono de emergencias 112

1. El teléfono de emergencias 112 es el instrumento básico que la Generalitat pone a disposición de los ciudadanos para acceder a los servicios de urgencia y emergencia.

2. La atención del teléfono de emergencias se realizará, además de en las dos lenguas oficiales de la Comunidad Valenciana, en las principales lenguas de la Unión Europea, en cumplimiento de la Decisión del Consejo de las Comunidades Europeas de 29 de julio de 1991.

3. La gestió del telèfon d'emergències 112 en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana s'assigna a la conselleria competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències.

Article 50. Gestió integrada

El telèfon d'emergències 112 disposarà d'un sistema de gestió que integre els processos informàtics i de telecomunicacions, i permeta la interrelació i la distribució d'informació entre els servicis d'intervenció per tal de coordinar-ne les actuacions i optimitzar l'atenció al ciutadà. La Generalitat impulsarà i facilitarà la integració en el sistema de gestió comuna de tots els servicis d'intervenció, tant públics com privats, que operen en el camp de la seguretat i l'emergència.

TÍTOL VI Infraccions i sancions

Article 51. Infraccions

1. Són infraccions administratives les accions i omissions tipificades en la present llei o en la legislació estatal que resultara d'aplicació.

2. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 52. Infraccions molt greus

1. Sense perjudi de les establides en la normativa estatal, i en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, són infraccions molt greus en matèria de protecció civil i gestió d'emergències les conductes consistents en:

a) L'incompliment, per part de les empreses, entitats i organismes que realitzen activitats que puguen generar situacions de risc col·lectiu greu, de les mesures d'autoprotecció contingudes en el Catàleg d'Activitats amb Risc que approve el Consell de la Generalitat.

b) La carencia del contracte d'assegurança que ha de ser subscrit pels titulars dels establiments compresos en el Catàleg d'Activitats amb Risc.

c) Impedir la requisita, intervenció i ocupació temporal i transitòria dels béns que siguen necessaris per afrontar una emergència, havent estat ordenades estes mesures per l'autoritat competent en matèria de protecció civil.

d) Negar-se a transmetre, els mitjans de comunicació social, els avisos, les instruccions i les informacions que ordenen les autoritats competents de protecció civil.

e) No comunicar, a les autoritats competents en matèria de protecció civil, qui estiga obligat a això, les previsions i els incidents que puguen donar pas a activar un pla de protecció civil, així com no comunicar l'activació dels plans d'autoprotecció.

f) No mobilitzar un recurs o servici adscrits a un pla de protecció civil activat a requeriment de l'autoritat competent de protecció civil.

g) Qualsevol infracció qualificada com a greu comesa durant l'activació d'un pla de protecció civil, sempre que amb esta s'haja posat en perill la vida o la integritat de les persones o haja augmentat la situació de risc greu col·lectiu o les conseqüències de la catàstrofe o calamitat pública.

2. Així mateix, seran qualificades com a molt greus les infraccions greus comeses per una persona o entitat que haja estat sancionada mitjançant resolució ferma en els dos anys anteriors, per una o més infraccions greus en matèria de protecció civil.

Article 53. Infraccions greus

1. Són infraccions greus en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, i sense perjudi de les tipificades en la legislació de l'Estat, les conductes consistents en:

a) No respectar les instruccions dictades per l'autoritat competent en matèria de protecció civil en activar-se un pla d'emergència o una vegada declarada esta.

3. La gestión del teléfono de emergencias 112 en el ámbito territorial de la Comunidad Valenciana se asigna a la conselleria competente en materia de protección civil y gestión de emergencias.

Artículo 50. Gestión integrada

El teléfono de emergencias 112 dispondrá de un sistema de gestión que integre los procesos informáticos y de telecomunicaciones, y permita la interrelación y distribución de información entre los servicios de intervención con el objetivo de coordinar sus actuaciones y optimizar la atención al ciudadano. La Generalitat impulsará y facilitará la integración en el sistema de gestión común de todos los servicios de intervención, tanto públicos como privados, que operen en el campo de la seguridad y emergencia

TÍTULO VI Infracciones y sanciones

Artículo 51. Infracciones

1. Son infracciones administrativas las acciones y omisiones tipificadas en la presente ley o en la legislación estatal que resultare de aplicación.

2. Las infracciones se clasifican en muy graves, graves y leves.

Artículo 52. Infracciones muy graves

1. Sin perjuicio de las establecidas en la normativa estatal, y en el ámbito territorial de la Comunidad Valenciana, son infracciones muy graves en materia de protección civil y gestión de emergencias las conductas consistentes en:

a) El incumplimiento, por parte de las empresas, entidades y organismos que realicen actividades que puedan generar situaciones de grave riesgo colectivo, de las medidas de autoprotección contenidas en el Catálogo de Actividades con Riesgo que apruebe el Consell de la Generalitat.

b) La carencia del contrato de seguro que debe suscribirse por los titulares de los establecimientos comprendidos en el Catálogo de Actividades con Riesgo.

c) Impedir la requisita, intervención y ocupación temporal y transitòria de los bienes que sean necesarios para hacer frente a una emergencia, habiendo sido ordenadas dichas medidas por la autoridad competente en materia de protección civil.

d) Negarse a transmitir, los medios de comunicació social, los avisos, instrucciones e informaciones que ordenen las autoridades competentes de protección civil.

e) No comunicar, a las autoridades competentes en materia de protección civil, quien esté obligado a ello, las previsions e incidentes que puedan dar lugar a activar un plan de protección civil, así como no comunicar la activación de los planes de autoprotección.

f) No movilizar un recurso o servicio adscritos a un plan de protección civil activado a requerimiento de la autoridad competente de protección civil.

g) Cualquier infracción calificada como grave cometida durante la activación de un plan de protección civil, siempre que con la misma se haya puesto en peligro la vida o integridad de las personas o haya aumentado la situación de grave riesgo colectivo o las consecuencias de la catástrofe o calamidad pública.

2. Así mismo, serán calificadas como de muy graves, las infracciones graves cometidas por una persona o entidad que haya sido sancionada mediante resolución firme en los dos años anteriores, por una o más infracciones graves en materia de protección civil.

Artículo 53. Infracciones graves

1. Son infracciones graves en materia de protección civil y gestión de emergencias, en el ámbito territorial de la Comunidad Valenciana, y sin perjuicio de las tipificadas en la legislación del Estado, las conductas consistentes en:

a) No respetar las instrucciones dictadas por la autoridad competente en materia de protección civil al activarse un plan de emergencia o declarada la misma.

b) Negar-se a realitzar les prestacions personals ordenades per l'autoritat competent de protecció civil en situacions d'activació d'un pla.

c) No respectar les mesures de prevenció davant situacions de risc greu col·lectiu, catàstrofe i calamitat pública, establides en la legislació sectorial específica, i no adoptar-les activament, quan s'estiga obligat a això.

d) No complir l'orde de mobilització, les persones adscrites als servicis associats al pla de protecció civil activat per l'autoritat competent.

e) Denegar la informació necessària per a la planificació de protecció civil, a requeriment de l'autoritat competent de protecció civil.

f) No comunicar, al Centre de Coordinació d'Emergències d'àmbit superior, l'activació d'un pla de protecció civil, excepte causa justificada.

g) L'incompliment del programa d'implantació o de manteniment de l'operativitat dels plans de protecció civil.

h) Obstaculitzar, sense arribar a impedir, la requisita, la intervenció i l'ocupació temporal i transitòria dels béns que siguen necessaris per afrontar una emergència, havent estat ordenades dites mesures per l'autoritat competent de protecció civil, així com obstaculitzar el compliment de les ordres i instruccions emanades de les autoritats de protecció civil en situacions d'activació de plans.

i) Les infraccions lleus comeses durant la situació d'activació d'un pla de protecció civil i que hagen posat en perill la vida o la integritat de les persones o hagen augmentat la situació de risc greu col·lectiu o les conseqüències de la catàstrofe o calamitat pública.

2. Així mateix, seran qualificades com a greus les infraccions lleus comeses per una persona o entitat que haja estat sancionada per mitjà de resolució ferma en els dos anys anteriors, per una o més infraccions lleus en matèria de protecció civil.

Article 54. Infraccions lleus

Són infraccions lleus en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana, i sense perjudi de les establides en la legislació estatal, les conductes consistents en:

a) Portar, els voluntaris de protecció civil o els bombers voluntaris, les insígnies i distintius establits per reglament en els casos i les condicions en què no s'autoritze el seu ús.

b) Denegar als ciutadans la informació que requerisquen sobre els riscos col·lectius previstos en els plans i sobre les mesures de protecció civil adoptades.

c) Denegar informació als ciutadans sobre aspectes de la planificació de protecció civil que els afecten de forma directa.

d) No seguir o no respectar les mesures i les instruccions establides per l'autoritat de protecció civil en els simulacres.

e) No complir l'orde de mobilització en un simulacre, les persones adscrites als servicis associats al pla de protecció civil activat per l'autoritat competent.

Article 55. Sancions

1. Les infraccions molt greus se sancionaran amb multa de 150.001 a 600.000 euros. A més a més, s'ordenarà la clausura temporal del centre, el local o la instal·lació per un termini màxim d'un any, sempre que el motiu pel qual s'ha sancionat s'haja resolt.

2. Les infraccions greus se sancionaran amb multa de 6.001 a 150.000 euros. A més a més, podrà ordenar-se la clausura temporal del centre, el local o la instal·lació, o la suspensió temporal de les activitats de risc per un termini màxim de 6 mesos, sempre que el motiu pel qual s'ha sancionat s'haja resolt.

3. Les infraccions lleus se sancionen amb multa de fins a 6.000 euros.

4. Les sancions han de graduar-se d'acord amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció, considerant la incidència en la seguretat, els danys i perjudis produïts, el risc objectiu causat a béns o persones, la rellevància externa de la conducta infractora, l'existència d'intencionalitat i la reincidència.

b) Negarse a realizar las prestaciones personales ordenadas por la autoridad competente de protección civil en situaciones de activación de un plan.

c) No respetar las medidas de prevención frente a situaciones de grave riesgo colectivo, catástrofe y calamidad pública, establecidas en la legislación sectorial específica, y no adoptarlas activamente, cuando se esté obligado a ello.

d) No cumplir el orden de movilización, las personas adscritas a los servicios asociados al plan de protección civil activado por la autoridad competente.

e) Denegar la información necesaria para la planificación de protección civil, a requerimiento de la autoridad competente de protección civil.

f) No comunicar, al Centro de Coordinación de Emergencias de ámbito superior, la activación de un plan de protección civil, salvo causa justificada.

g) El incumplimiento del programa de implantación o de mantenimiento de la operatividad de los planes de protección civil.

h) Obstaculizar, sin llegar a impedir, la requisita, intervención y ocupación temporal y transitoria de los bienes que sean necesarios para hacer frente a una emergencia, habiendo sido ordenadas dichas medidas por la autoridad competente de protección civil, así como obstaculizar el cumplimiento de las órdenes e instrucciones emanadas de las autoridades de protección civil en situaciones de activación de planes.

i) Las infracciones leves cometidas durante la situación de activación de un plan de protección civil y que hayan puesto en peligro la vida o integridad de las personas o hayan aumentado la situación de grave riesgo colectivo o las consecuencias de la catástrofe o calamidad pública.

2. Asimismo, serán calificadas como graves las infracciones leves cometidas por una persona o entidad que haya sido sancionada mediante resolución firme en los dos años anteriores, por una o más infracciones leves en materia de protección civil.

Artículo 54. Infracciones leves

Son infracciones leves en materia de protección civil y gestión de emergencias, en el ámbito territorial de la Comunidad Valenciana, y sin perjuicio de las establecidas en la legislación estatal, las conductas consistentes en:

a) Llevar, los voluntarios de protección civil o los bomberos voluntarios, las insignias y distintivos establecidos por reglamento en los casos y condiciones en que no se autorice su uso.

b) Denegar a los ciudadanos la información que requieran sobre los riesgos colectivos previstos en los planes y sobre las medidas de protección civil adoptadas.

c) Denegar información a los ciudadanos sobre aspectos de la planificación de protección civil que les afecten de forma directa.

d) No seguir o no respetar las medidas e instrucciones establecidas por la autoridad de protección civil en los simulacros.

e) No cumplir la orden de movilización en un simulacro, las personas adscritas a los servicios asociados al plan de protección civil activado por la autoridad competente.

Artículo 55. Sanciones

1. Las infracciones muy graves se sancionarán con multa de 150.001 a 600.000 euros. Además, se ordenará la clausura temporal del centro, del local o de la instalación por término máximo de un año, siempre que el motivo por el que se sancionó se haya resuelto.

2. Las infracciones graves se sancionarán con multa de 6.001 a 150.000 euros. Además, podrá ser ordenada la clausura temporal del centro, local o instalación, o la suspensión temporal de las actividades de riesgo por un término máximo de seis meses, siempre que el motivo por el que se sancionó se haya resuelto.

3. Las infracciones leves se sancionan con multa de hasta 6.000 euros.

4. Las sanciones deben graduarse de acuerdo con la gravedad del hecho constitutivo de la infracción, considerando la incidencia en la seguridad, los daños y perjuicios producidos, el riesgo objetivo causado a bienes o personas, la relevancia externa de la conducta infractora, la existencia de intencionalidad y la reincidencia.

5. Les sancions que corresponguen a les infraccions tipificades en la present llei han d'imposar-se amb independència de l'obligació d'indemnitzar pels danys i perjudicats causats a les persones, béns i instal·lacions.

6. Les infraccions greus comeses per membres de les associacions de voluntaris de protecció civil poden comportar, a més a més, la baixa forçosa de la respectiva associació. Les infraccions molt greus comportaran la baixa forçosa de la respectiva associació.

Article 56. Competències sancionadores

1. La potestat sancionadora correspon als municipis i a l'administració de la Generalitat, en els termes establits en el present article, d'acord amb l'àmbit del pla afectat per la conducta constitutiva d'infracció.

2. La competència per a imposar les sancions correspon:

- a) Als alcaldes, en cas d'infracció lleu.
- b) Al conseller competent en matèria de protecció civil i gestió d'emergències, en cas d'infracció greu.
- c) Al Consell de la Generalitat, en cas d'infracció molt greu.

Article 57. Règim sancionador

1. Per a la imposició de les sancions anteriors se seguiran els principis i el procediment previst amb caràcter general en el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, desplegat pel Reial Decret 1.398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del Procediment per a l'Exercici de la Potestat Sancionadora.

2. El termini màxim que ha de notificar-se la resolució del procediment sancionador és d'un any des de la data d'inici. Transcorregut el termini, s'acordarà la caducitat del procediment.

Article 58. Prescripció

1. Les infraccions molt greus prescriuen als tres anys; les infraccions greus, als dos anys, i les infraccions lleus, a l'any.

2. Els mateixos terminis establits en l'anterior apartat seran els aplicables a la prescripció de les sancions.

3. La prescripció de les infraccions i sancions s'apreciarà conforme al que establix l'article 132.2 i 3 de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 59. Responsabilitat

1. Seran responsables de les infraccions previstes en la present llei tots els qui hagen participat en la comissió de les accions o omissions tipificades, siguen persones físiques o jurídiques. Seran per tant responsables aquells qui hagen comés directament o indirectament el fet infractor, així com aquells que hagen impartit les instruccions o ordres o facilitat els mitjans imprescindibles per a cometre'l.

2. Els titulars dels establiments, activitats o indústries o de les respectives llicències, i els organitzadors o promotors d'espectacles públics i activitats recreatives, seran responsables de les infraccions administratives regulades en la present llei que hi puguen cometre els qui intervinguen en l'espectacle o activitat, i els qui estiguen sota la seua dependència, quan incomplisquen el deure de previndre la infracció.

3. Els titulars i organitzadors o promotors esmentats seran responsables, així mateix, quan, per acció o omissió, permeten o toleren la comesa d'infraccions per part del públic o usuari.

4. Quan hi haja una pluralitat de responsables a títol individual i no siga possible determinar el grau de participació de cadascun d'ells en la realització de la infracció, respondran civilment tots ells de forma solidària.

5. Las sanciones que correspondan a las infracciones tipificadas en la presente ley deben imponerse con independencia de la obligación de indemnizar por los daños y perjuicios causados a las personas, bienes e instalaciones.

6. Las infracciones graves cometidas por miembros de las asociaciones de voluntarios de protección civil pueden suponer, además, la baja forzosa de la respectiva asociación. Las infracciones muy graves supondrán la baja forzosa de la repetida asociación.

Artículo 56. Competencias sancionadoras

1. La potestad sancionadora corresponde a los municipios y a la administración de la Generalitat, en los términos establecidos en el presente artículo, de acuerdo con el ámbito del plan afectado por la conducta constitutiva de infracción.

2. La competencia para imponer las sanciones corresponde:

- a) A los alcaldes, en caso de infracción leve.
- b) Al conseller competente en materia de protección civil y gestión de emergencias, en caso de infracción grave.
- c) Al Consell de la Generalitat, en caso de infracción muy grave.

Artículo 57. Régimen sancionador

1. Para la imposición de las anteriores sanciones se seguirán los principios y el procedimiento previsto con carácter general en el título IX de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, desarrollado por el Real Decreto 1.398/1993, de 4 de agosto, por el que se aprobó el Reglamento del Procedimiento para el Ejercicio de la Potestad Sancionadora.

2. El plazo máximo en que debe notificarse la resolución del procedimiento sancionador es de un año desde la fecha de inicio. Transcurrido el plazo, se acordará la caducidad del procedimiento.

Artículo 58. Prescripción

1. Las infracciones muy graves prescriben a los tres años; las infracciones graves, a los dos años, y las infracciones leves, al año.

2. Los mismos plazos establecidos en el anterior apartado serán los aplicables a la prescripción de las sanciones.

3. La prescripción de las infracciones y sanciones se apreciará conforme a lo dispuesto en el artículo 132.2 y 3 de la Ley de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Artículo 59. Responsabilidad

1. Serán responsables de las infracciones previstas en la presente ley todos cuantos hubieran participado en la comisión de las acciones u omisiones tipificadas, sean personas físicas o jurídicas. Serán por tanto responsables aquellos que hubieran cometido directa o indirectamente el hecho infractor, así como aquellos que hubieran impartido las instrucciones u órdenes o facilitado los medios imprescindibles para cometerlo.

2. Los titulares de los establecimientos, actividades o industrias o de las respectivas licencias, y los organizadores o promotores de espectáculos públicos y actividades recreativas, serán responsables de las infracciones administrativas reguladas en la presente ley que se cometan en los mismos por quienes intervengan en el espectáculo o actividad, y por quienes estén bajo su dependencia, cuando incumplan el deber de prevenir la infracción.

3. Los citados titulares y organizadores o promotores serán asimismo responsables cuando, por acción u omisión, permitan o toleren la comisión de dichas infracciones por parte del público o usuario.

4. Cuando exista una pluralidad de responsables a título individual y no fuera posible determinar el grado de participación de cada uno en la realización de la infracción, responderán civilmente todos ellos de forma solidaria.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Podrà considerar-se com a mèrit en la contractació temporal de personal laboral per a l'execució de campanyes de temporada dels servicis de protecció civil la pertinença a organitzacions de voluntaris de protecció civil i bombers voluntaris.

Segona

La tasca desenvolupada com a bomber voluntari o l'exercida en organitzacions de voluntariat registrades o reconegudes com a tals per les administracions públiques competents en matèria de protecció civil podrà ser considerada com a mèrit per a accedir a l'ingrés en els servicis de prevenció, extinció d'incendis i salvament.

Tercera

En tot el que no s'hi regula respecte al voluntariat de protecció civil, serà d'aplicació la Llei 4/2001, de 19 de juny, de la Generalitat Valenciana, del Voluntariat.

Quarta

La conselleria competent en protecció civil i gestió d'emergències fomentarà accions positives que afavoresquen l'accés de les dones al conjunt dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i gestió d'emergències de la Comunitat Valenciana, i també a la seua formació i promoció.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Els plans de protecció civil aprovats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei s'adequaran al que estableix esta en el termini d'un any a partir de la data d'entrada en vigor.

Segona

Fins a l'acabament de la formació prevista en l'article 19.5 de la present llei, l'exercici de Comandament Únic podran exercir-lo professionals dels servicis essencials d'intervenció o de protecció civil.

Tercera

L'acreditació expedida per l'Escola Valenciana de Protecció Civil a què es referixen els articles 31.5 i 36 d'esta llei no serà exigible als bombers voluntaris i als bombers d'empresa que, en el moment de la seua entrada en vigor, estiguen integrats funcionalment en els servicis de bombers o presten els servicis en empreses públiques o privades, respectivament.

Quarta

Fins a l'aprovació del decret del Consell de la Generalitat que regule la Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana, a què es referix l'article 23 de la present llei, continuarà en vigor el Decret 202/1999, de 3 de novembre, del Consell de la Generalitat, pel qual es regulen l'organització i el funcionament de la Comissió de Protecció Civil de la Comunitat Valenciana.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

És derogada expressament la Llei 2/1995, de 6 de febrer, d'Organització del Servei d'Emergències de la Generalitat Valenciana, i la normativa dictada en el seu desplegament.

Queden així mateix derogades aquelles normes de rang igual o inferior que s'oposen al que estableix la present llei.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

Podrà considerarse como mérito en la contratación temporal de personal laboral para la ejecución de campañas de temporada de los servicios de protección civil la pertenencia a organizaciones de voluntarios de protección civil y bomberos voluntarios.

Segunda

La labor desarrollada como bombero voluntario o la ejercida en organizaciones de voluntariado registradas o reconocidas como tales por las administraciones públicas competentes en materia de protección civil podrá ser considerada como mérito para acceder al ingreso en los servicios de prevención, extinción de incendios y salvamento.

Tercera

En todo lo no previsto respecto al voluntariado de protección civil, será de aplicación la Ley 4/2001, de 19 de junio, de la Generalitat Valenciana, del Voluntariado.

Cuarta

La conselleria competente en protecció civil y gestión de emergencias fomentará acciones positivas que favorezcan el acceso de las mujeres al conjunto de los servicios de prevención y extinción de incendios y gestión de emergencias de la Comunidad Valenciana, y también a su formación y promoción.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

Los planes de protección civil aprobados con anterioridad a la entrada en vigor de la presente ley se adecuarán a lo establecido en ésta en el plazo de un año a partir de la fecha de entrada en vigor de la misma.

Segunda

Hasta la finalización de la formación prevista en el artículo 19.5 de la presente Ley, el ejercicio del Mando Único podrá ser ejercido por profesionales de los servicios esenciales de intervención o de protección civil.

Tercera

La acreditación expedida por la Escuela Valenciana de Protección Civil a que se refieren los artículos 31.5 y 36 de esta ley no será exigible a los bomberos voluntarios y a los bomberos de empresa que, en el momento de su entrada en vigor, estén integrados funcionalmente en los servicios de bomberos o presten sus servicios en empresas públicas o privadas, respectivamente.

Cuarta

Hasta la aprobación del decreto del Consell de la Generalitat que regule la Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana, a que se refiere el artículo 23 de la presente ley, continuará en vigor el Decreto 202/1999, de 3 de noviembre, del Consell de la Generalitat, por el que se regula la organización y funcionamiento de la Comisión de Protección Civil de la Comunidad Valenciana.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Queda derogada expresamente la Ley 2/1995, de 6 de febrero, de Organización del Servicio de Emergencias de la Generalitat Valenciana, y la normativa dictada en su desarrollo.

Quedan asimismo derogadas aquellas normas de igual o inferior rango que se opongan a lo establecido en la presente ley.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

S'autoritza el Consell de la Generalitat que dicte totes les disposicions que calguen per al desplegament i l'aplicació de la present llei.

Segona

La present llei vigirà al sendemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Per tant, ordene que tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als quals pertoque, observen i facen complir esta llei.

València, 12 de desembre de 2002

El president de la Generalitat Valenciana,
JOSÉ LUIS OLIVAS MARTÍNEZ

LLEI 10/2002, de 12 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de Protecció de la Columbicultura i del Colom Esportiu. [2002/13834]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans que les Corts Valencianes han aprovat, i jo, d'acord amb el que estableixen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

La Generalitat Valenciana té competència exclusiva en matèria d'esports i oci, de conformitat amb l'article 31.28 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat per la Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol.

L'esport de la columbicultura consistix tant en la cria, l'ensinistrament, la solta, l'entrenament i la competició de coloms esportius o de pica, com en l'exposició de coloms de raça papuda, consistent en la perfecció genèticomorfològica dels exemplars mitjançant el desplegament adquirit amb l'entrenament. En este esport es valora l'instint del mascle per atraure la coloma o solta, que es distingeix a través una ploma blanca en la cua, i es puntua conforme als reglaments de competició, pel zel, la constància i l'habilitat en els mètodes de seducció del colom.

El colom amb què es practica l'esport de la columbicultura descendeix del colom paput portat a Espanya pels àrabs en el segle VIII i ha estat utilitzat com a mitjà de recreació i distracció a través dels anys, però millorat mitjançant els encreuaments realitzats pels grans aficionats valencians fins a aconseguir el colom esportiu valencià, tal com es denomina actualment, que apareix ja sòlidament instal·lat en la nostra terra a mitjan segle passat.

En el segle XV, sent rei Ferran el Catòlic, ja es van dictar normes de protecció dels coloms esportius i les primeres normes per a la pràctica del vol de coloms paputs daten de 1754 i van ser dictades pel corregidor de San Felipe (actualment Xàtiva) i governador de Montesa i el seu partit. El 13 de juny de 1908 es publica la segona circular governativa per a regular l'actuació i la pràctica de l'afició al colom esportiu o paput-laudí, circular que es va ampliar i matisar mitjançant-ne una altra d'abril de 1914; a partir d'esta data es constituïx a València la primera Societat de Columbicultura.

El 22 d'agost de 1925, constituïts i legalitzats els òrgans locals, es regularitza el segellat d'exemplars, s'ordena la disciplina de competició i la tinença de coloms esportius i es constituïx la Federació Regional Valenciana de Columbicultura, que engloba més de 80 societats locals.

Centenars de milers de valencians i valencianes, al llarg de més de tres-cents anys, han practicat en totes les poblacions de la nostra

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Se autoriza al Consell de la Generalitat para dictar cuantas disposiciones fueran precisas para el desarrollo y aplicación de la presente ley.

Segunda

La presente ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Por tanto, ordeno que todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, observen y hagan cumplir esta ley.

Valencia, 12 de diciembre de 2002

El president de la Generalitat Valenciana,
JOSÉ LUIS OLIVAS MARTÍNEZ

LEY 10/2002, de 12 de diciembre, de la Generalitat Valenciana, de Protección de la Columbicultura y del Palomo Deportivo. [2002/13834]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos que las Cortes Valencianas han aprobado, y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente ley:

PREÁMBULO

La Generalitat Valenciana tiene competencia exclusiva en materia de deportes y ocio, de conformidad con el artículo 31.28 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, aprobado por la Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio.

El deporte de la columbicultura consiste tanto en la cría, adiestramiento, suelta, entrenamiento y competición de palomos deportivos o de pica, como también en la exposición de palomos de raza buchona, consistente en la perfección genética-morfológica de los ejemplares, mediante el desarrollo adquirido con el entrenamiento. En este deporte se valora el instinto del macho para atraer a la paloma o suelta, que se distingue mediante una pluma blanca colocada en su cola, puntuando conforme regulan los reglamentos de competición, por el celo, constancia y habilidad en los métodos de seducción del palomo.

El palomo con el que se practica el deporte de la columbicultura desciende de la paloma buchona traída a España por los árabes en el siglo VIII y ha sido utilizada como medio de recreo y distracción a través de los años, pero mejorada mediante cruces realizados por los grandes aficionados valencianos hasta conseguir el palomo deportivo valenciano, tal y como se denomina actualmente, que aparece ya sòlidamente afincado en nuestra tierra a mediados del pasado siglo.

En el siglo XV, siendo rey Fernando el Católico, ya se dictaron normas de protección para las palomas deportivas y las primeras normas para la práctica del vuelo de palomas buchonas datan de 1754 y fueron dictadas por el corregidor de San Felipe (actualmente Xàtiva) y gobernador de Montesa y su partido. El 13 de junio de 1908 se publica la segunda circular gubernativa para regular la actuación y práctica de la afición a la paloma deportiva o buchona-laudina, circular que se amplió y matizó mediante otra de abril de 1914; a partir de esta fecha se constituye en Valencia la primera Sociedad de Columbicultura.

El 22 de agosto de 1925, constituidos y legalizados los órganos locales, se regulariza el sellado de ejemplares, se ordena la disciplina de competición y tenencia de palomos deportivos y se constituye la Federación Regional Valenciana de Columbicultura, que engloba a más de 80 sociedades locales.

Cientos de miles de valencianos y valencianas, a lo largo de más de trescientos años, han venido practicando en todas las pobla-